

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΥΠΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΠΑΡΑ

Τῇ συμπράξει καὶ συνεργασίᾳ τῶν παρ' ἡμῖν γλαφυροτέρων καλᾶμων
καὶ τῶν δοκιμωτέρων καλλιτεχνῶν.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1896

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Ζ' ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

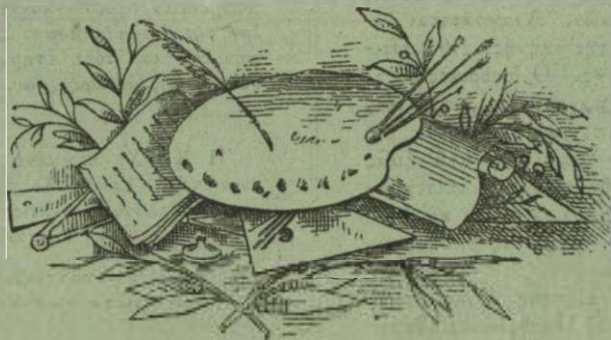
'Αθηναϊκαὶ ἡμέραι.—Τὸ φίλημα.—'Ο Νάνσεν εἰς τὸν βόρειον πόλον.—Οἱ μαγικοὶ ὄψεις τοῦ Φαραώ.—Οἱ τάφοι τῶν Μαμελούκων.—Εὐτυχῆς νῆσος.—Ταξεῖδιον γάμου (διήγημα).—'Η ἐπιστήμη δι' ὄλους (Τὰ ὠκεάνεια ρεύματα).—Οἱ λίαν ἐπικλινεῖς τροχιόδρομοι.—Ζωντανὰ λυχνία.—Γιγαντώδεις πολύποδες.—Κόμαι αἰθνιδίως λευκανθεῖσαι.—'Η 'Ακρόπολις (ἐντυπώσεις).—'Εκ τῶν τοῦ 'Αἶνε (ποίημα).—Θαυμάσια λεπτοτεχνήματα.—Ξύπνα (ποίημα)—Θεατρικὴ ἐπιθεώρησις.—Φι-

λολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις.—'Επιστημονικὰ νέα.—'Εφευρέσεις καὶ βιομηχανία.—'Αστεῖα.—Σκέψεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Γεωργιανή.—Νάνσεν.—Μαγικὸς ὄψις τοῦ Φαραώ.—Τάφοι Μαμελούκων.—Πανόραμα τῆς πόλεως τῶν 'Αθηνῶν.—'Απόψεις Παρθενῶνος καὶ 'Ερεχθείου.—Μνημεῖον Λυσικράτους.—'Ηλεκτρικὸς τροχιόδρομος.—'Αγρα γιγαντώδους πολύποδος.—Γελοιογραφικαὶ ἐξελίξεις.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

'Εσωτερικοῦ Δρ. 12
'Εξωτερικοῦ Φρ. Χρ. 12

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

'Απ' εὐθείας ἐν τῷ Γραφείῳ ἢ
δι' ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς ἐκδότας.

ΑΘΗΝΗΣΙ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ὑπὸ τὸ νέον θέατρον παρὰ τὴν Τράπεζαν 'Ηπειροθεσσαλίας.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εξαιρετικώς εφέτος πολύ ελίγα πράγματα δύνανται να υπαχθώσιν εις τόν τίτλον τούτον. Άλλοτε ή θεατρική κίνησις κατά τούς μήνας Ιούλιον Αύγουστον και Σεπτέμβριον εφθανεν εις τώ άκρον άωτον της ζωηρότητος αυτής, ήν βεβαίως θά εζήλευον και τά παρισιά θεάτρα. Οκτώ ταυτόχρονης θεάτρα ελειτούργουν υπό γνωστούς και άγνωστους θιασάρχας έν άνεγνωρισμένους θερινούς θεάτροις ή έν ετοιμαρρόποις παραπήγματιν, έκ τού προγυρίου εις θέατρα υπαίθρια μεταβληθείσιν. Άλλοτε ογδοήκοντα τουλάχιστον νέα έργα, δράματα, κωμωδία και ίδια κωμειδύλλια προανηγγέλλοντο, γνωστοί δε και άγνωστοι συγγραφεύς, μαθηταί γυμνασίων και κούρσις, έπαρουσιάζοντο πρό των ήμετέρων θιασαρχών, υπό μάλης δύο ή και τρία νέα έργα — ώ! της παραγωγικότητος — έχοντες και μετά παλμών καρδίας την έγκρισιν και την υπόσχισιν περί προσγυρίσ διδασκαλίας ένδς τουλάχιστον τούτων άναμένοντες. Τά έπακολούθησαντα έπεισόδια και τά γεννηθέντα σκάνδαλα ούκ άγνωστα τοις πλείστοις τυγχάνουσιν.

Άλλ' έπρεπε να προηγηθή ή περσινή αφόρητος ένως κατάστασις ίνα επακολουθήσ ή εφετεινή ελευσίντης λόγω αριθμού νέων έργων, ελευσίντης, έφ ή δέν θλιβόμεθα, τώ βολογούμεν ειλκινώς. Μυριακίς προτιμώμεν ούδέν νέον ελληνικόν έργον από σκηνης ν' αναβιβασθή παρά κατά δεκάδας τοιαύτα ν' αναβιβάζονται και τώ μέν μετά τώ δε να θάπτονται υπό σωρούς μαζιλαρίων, δικην πυρματίων έπιστιβαζομένων υπό τού καθήκοντα φιλολογοικού νεκροθάπτου αναλαδόντος αθηναϊκού καινού. Προτιμώμεν άλλαις λέξασιν ελίγα νέα έργα και ταύτα σοβαρά, μετά δειλίαις και ρειθούς ού μήν δ' άλλά και δρασώς τινος εύσυνειδησίας και συναισθήσεως υπό τών συγγραφέων υποβαλλόμενα ή πολλά έργα μικρά και γελισία, μετά της αυτής εύκολίας έν τώ νή τών ποιητών αύτών συλλαβανόμενα μεθ' όσης υπό μυριάδος άλλήνων μέχρι τούδε εύρέθη τώ άκινήτην ή έπετεύχθη ή τετραγωνισμός τού κύκλου. Άλλ' άς αφήσωμεν την σεράν αυτήν τών σκέψων, ήτις ένδέχεται να απομακρύνη ήμάς τού κυρίου θέματός μας.

Κατά τόν λήξαντα μήνα ούδέν νέον έργον από σκηνης ανεβιδάσθη — άλλ' έχι, ελησμένησα την κωμωδιαν τού κ. Μελαγχρονού, ή μέλλον τώ κείμενον της κωμωδίας εκείνης, ήτις διασκευάσθη υπό φίλου λογογράφου κατά τώ γλωσσικόν ιδίωμα τού έρωτιμού λεξιπρωγωγοού, ποιητού και κατασκευαστού λέξεων και μηχανών. Βεβαίως τά κατά την παρίστιαν της κωμωδίας ταύτης, ήν διέκοψαν τά άήρπετα και σιστήρια και τινά άνώδυνα άλλως έπεισόδια, προκληθέντα έκ της άκαιρου έπεμβάσεως τών άστυνομικών οργάνων, δέν θά εύρητε έν τη στήλη ταύτη έν ή λόγος μόνον περί έργων σοβαρών, άξιων αναλύσεως και έμβριθεστέρως μελέτης, θά γήγηται έν σήμερον και μόνον τού όνόματος τού Ινδού ποιητού, ώς άλλως αυτοσεμικαλείται ο κ. Μελαγχρονός, μνεία έγένετο, τούτο έπράξαμεν διότι ή κωμωδία αυή ήτο τώ μόνον νέον έργον, όπερ από σκηνης. . . δέν ειδιδάθη.

Σοβαράς μνείας άξια είναι τά προαγγελόμενα νέα έργα, έν οίς καταλέγονται ή «Δούκισσα τών Αθηνών» τού Ραγκαζή, δι' ήν καινοουργεί ένδωμάσιον έξ Εύρώπης έκρομισήσαν, ή «Κλεστοπούλα» δραματικόν ειδύλλιον της δεσποινίδος Ευγενίας Α. Ζωγράφου, διδασκασόμενον περί τας αρχάς τού προσηρούς μηνός υπό τού θιάσου της κ. Παρασκευοπούλου και τινά άλλα νέα έργα, όφειλόμενα εις τόν άριστοτεχνικόν κάλαμον γνωστών ένταύθα λογίων. Άλλά περί τούτων θά διαλαβώμεν έκτενώς, λεπτομερής δημοσιεύοντες άνάληυσιν άμα ως από σκηνης ίδωμεν αυτά διδασκόμενα. Πάσαν έκ τών προτέρων κρίσιν, δυναμένην και την τού καινού γνώμην να έπηρέαση και τόν συγγραφέα δυσθύμως ή εύθύμως να προδιάσθη, θεωρούμεν περιττήν και παρακεινδυνευμένην έν γένει.

N. Γ. Μ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Θαυμάσιον υπό πάσαν έποψην έργον εξέδωκεν εσχάτως τώ μέγα έν Παρισίαις έκδοτικόν κατάστημα Hachette. Πράκειται περί όλως πρωτοτύπου Ιστορικού Ατλαντος, έν τώ όποιώ ή χαρτογραφία εύφρέστατα συνδιαξεται πρός την Ιστορίαν τών ανθρωπίνων πράξεων, άποτελούσα ούτως σιονει διάγραμμα τών άλληλοδιαζέχων εξέλιξεων τών λαών. Αναγράφεται δηλονότι ή Ιστορία της ανθρωπότητος έπ' αυτης ταύτης της σκηνης, ένθα άνεπιλίθησαν τά γεγονότα, τούτέστη επί τού χαρτου της γης. Ο Ιστορικός ούτος Ατλας είνε ή Ιστορία τού κόσμου άργομένη από τού παναρχαίου ανατολικού πολιτισμού, έκθέτουσα την ελληνικήν και ρωμαϊκήν εποχήν, την εικόναν τού μεσαιώνος, την περίοδον τών μεγάλων ανακαλύψεων μέχρι τών καθ' ήμάς χρόνων. Τό έργον έκπονηθέν υπό όμάδος γάλλων καθηγητών και έπιστημόνων σύγκειται έξ 167 έγχρώμων χαρτών και 115 χαρτών, εικόνων και σχεδίων τυπομένων διά τυπογρ. μελάνης μετά κειμένου γραφέντος υπό σοφών διαφέρων, έν οίς και ό πολύς αιγυπτιακός Μασπερίο.

* Ο διάσημος γάλλος αρχαιολόγος Magné, ού εξητήθη ή βαρύνουσα γνώμη προκειμένου περί της έπισκευής έπισκευής τού Παρθενώνος εδωμοσίευσεν άρτι ώραϊόν και έμβριθεστάτον σύγγραμμα υπό τόν τίτλον «Le Parthenon», άποτελέσμα μελετών γενομένων κατά τώ διαστημα της παρ' ήμιν περσινής άποστολής του.

* Μεταξύ τούων θελκτικών χιμαϊρών εξαφανιζομένων εσημέρια και τούων ζοφερών ένδοιασμών γεννομένων από τούδε, να έπινοηθή νέα δεκαήμερος ήτο βολογούμενης ιδέα δυναμένη να χαρακτηρησθή ως έπιτυχεστάτη. Η φαι-

δρότης, ό γέλιος, ή πνευματική τρυφή έριλοξενήθησαν άρτι έν θαυμασία πολυτόμη συλλογή διηγήσεων, έκδοθείσα εσχάτως γαλλιστί υπό τόν τίτλον Le nouveau Decameron, οί δε άφηγηταί καλούνται Μπανβίλ, Κοπέ, Μοπασσάν, Κατούλ Μαντές, Δωδέ, Άρμάν Σιλβέστρ, κλπ. στίνας καλοῦσι τούς άναγνώστας τών να εύρωσι σύν αυτοίς την εύκαιρίαν της λήθης, τών γελώτων, και τού έρωτος.

* Ο «πρός ένθάρρυνσιν τών ελληνικών σπουδών» Σύνδεσμος ό έδρεύων έν Παρισίαις, προεδρευόμενος υπό τού ήμετέρου κ. Δ. Βικέλα είχε προκηρύξει μεταξύ άλλων και δύο διαγωνίσματα, εις τά όποια τώ μέν Ζωγράφου βραβεύον άπενεμήθη εις τούς συγγραψάντας την «Βασιλικήν νεκρόπολιν έν Σιδών» έρωγ. Χαμηδή-Βέην και Θ. Ρέινγκ, τώ δε Ζάππειον εις τόν κ. Ρ. Masquegay' συγγραψάντα την «Θεωρίαν τών λυρικών μορρών της ελληνικής τραγωδίας».

* Μεταρρυθμιζόμενη και πολλάς επαγγελόμενη βελτιώσεις εισέρχεται εις την ε' αυτής εξαμηνίαν ή μεγαλειτέρα κατά τώ σχήμα ελληνική έφημερίς «Ανατολή» τού κ. Ηλ. Οικονομοπούλου, άξιόλογον πολιτικόν άμα και φιλολογικόν εβδομαδιαίον φύλλον, όπερ εξασφαλίζαν την συνεργασίαν πλείστων λογίων και έπιστημόνων, έπέσπασεν ήδη άμέριστον την έκτίμησιν τού καθ' ήμάς καινού. Εις την έγκριτον συνάδελφον έπευχόμεθα να τύχη και έν τώ μέλλοντι οίς μέχρι τούδε έτυχεν ένθέρμου ύποστηρίξεως.

* Σπουδαιότατην συμβολήν εις την παρ' ήμιν ναυτικήν τέχνην κέληται να παράσχη ή άρτι υπό τού έν Σύρω έκδοτού κ. Έμμ. Βεκιαρέλη γενομένη έκδοσις τού «Περί παρακροπήσ τών πυξιδίων» συγγράμματος τού κ. Ν. Κοτσούλλη, υίου τού συγγραφέως έτέρου έπίσης χρησίμου ναυτικού βιβλίου «Περί εξαρισμού τών πλοίων», όπερ εξέδωκεν ό αυτός έκδοτής. Τό βιβλίον, κοσμούμενον διά πολλών εικόνων και πινακίων, τυχόν δε και της συστάσεως τού Υπουργείου τών Ναυτικών, πραγματεύεται περί πάντων τών άφορώντων εις τώ σπουδαιότατον αύτου θέμα μετ' έπιστημονικής άκριθείας και σαφηνείας, καθαυτόσης αύτο άπαραίτητον έδηγόν παντός ναυτιλλομένου.

* Αί τελευταία άρχαιολογίαί τού άριστου αθηναϊκού «Ομίλου τών Φιλολομύσων» άνεδείξαν πρόεδρον μέν τόν κ. Άθων Ρωμάνον, αντιπρόεδρον δε τούς κ. κ. Νικ. Ρώκ και Λέοντα Μελάν, γεν. γραμματέα τόν κ. Νικ. Στράτον, γραμματέα τόν κ. Στ. Παπαργάκον, κοσμητορα τόν κ. Κ. Λάσκαρη, ταμίαν τόν κ. Κ. Αργυρόπουλον και συμβούλους τούς κ. κ. Γ. Πασιπάτη, Μ. Ιορδανόπουλον, Ν. Κοντογιαννάκη. Άλ. Ρώμαν. Άλ. Ραγκαζήν, Η. Τασουσόπουλον και Δ. Ρόδιον. Υπό ταιούτο συμβούλιον και υπό την διεξίχ διεύθυνσιν τού μουσικού διευθυντού τού Ομίλου κ. Α. Καμηλιέρη, γνωστού ήδη και εις τούς φιλομούσους συνδρομητάς τού «Αθηναϊκού Αστέρως» έν μουσικόν αύτου συνθέσεων δημοσιευθειών έν αύτώ, τώ λαμπρόν τούτο σωματεϊον θέλει άναχθή βεβαίως εις την έμπροσούσαν αύτω περιώπην. Φανταζόμεθα από τούδε όποίας νέας μάς έπιφυλάσσει έκπλήξεις διά την εφετεινήν χειμερινήν περίοδον. Μακχίρει οί ακούσοντες.

* Πιερωτάτον και μοναδικόν δείγμα δημοσιογραφικού οργάνου γραφόμενου εις νεκράν γλώσσαν, την λατινικήν, έκδίδεται έν Φιλαδέλφεια της Αμερικης υπό τόν τίτλον Praeco Latinus (Λατίνος Κήρυξ). Η πρωτοφανής αυή έφημερίς και' ούδέν υπολείπεται τών λοιπών συνάδελφων αυτης δημοσιεύουσα εις ώραϊαν γλώσσαν τού Βιργιλίου και τού Κικέρωνος έπιθεωρήσεις, άρθρα, χρονικά, διάφορα και έπιφυλλίδα έτι (Ροβινσώτα λατινιστί!) και έν γένει παρακολουθούσα πιστότατα την σύγχρονον πολιτικήν και φιλολογικήν κίνησιν. Βεβαίως πρό τοιαύτης πεζύτητος θά εσκήρτησαν έκ φρίκης αί ποιητικά σκιαί τού Όδυσίου και τού Όρατίου.

* Οί έργάται τού καλαμου φαίνεται ότι έν Αμερική δέν έχουσι λόγους να παραπονώνται επί γλισχρότητι άμοιβών. Ο περίβλεπτος άμερικανός δημοσιογράφος Ρέζουαρ Κίπλιγκ, ό καλούμενος Δίκενς της Αμερικης έλαβεν εσχάτως παρά τινος έγκρίτου περιοδικού την έντολήν να συγγράψη μυθιστόρημα συγκεϊμένο άκριδώς έν 50 χιλ. λέξεων, διά τώ όποτον προσηληρώθη 55 χιλ. φρ. Άλλά συγχρόνως έπώλησε και την εις αύτοτελές βιβλίον έκδοσιν εις βιβλιοπωλήν άντι 70 χιλ. φρ. Ούτω δε έπληρώθη δι' έκάστην λέξιν φράγχα χρυσά 2 και 25 εκ. άν άγαπάτε.

ΑΣΤΕΙΑ

* Ο ποιητής Σκαρών έν συλλογή ποιημάτων του εϊγέ ποτε καταχωρήσει ποιημάτων πρός έν κούνον της αδελφής του, υπό τόν τίτλον: «Εις την σκάλαν της αδελφής μου». Συνέθη όμως έν τώ μεταξύ να τώ γαλάση με την αδελφήν του και τότε έσημείωσε εις τά πασοράματα τού βιβλίου: «Αντι εις την σκάλαν της αδελφής μου, γράφε: Εις την σκάλαν την αδελφήν μου».

* Η Κα Χ. περιμένει από στιγμής εις στιγμήν να τείη τώ δεύτερον τέκνον της. Έρωτή δε τώ πρωτότοκον νήπιον: — Άδελφούλη θέλεις ή αδελφούλα; — Έγώ θέλω άλογάκι!

* Ορισμός οδοντοίατρου. — «Ανθρωπος τρώγων με τώ δόντια τών άλλων».

Είς τώ πταισματοδικεϊον. — Κατηγορούμενε, έσπασες 'ς τώ ζυλο την κακομοίρα την γυναϊκά σου! — Κυρίε πρόεδρε, ό ιατρός της είχε διατάξει ζηράς έντριβας.

* Ο ληξιαρχος καταχωρίζει: «Σήμερον ή Βασιλική Δ' ηλικίας 27 ετών, έδωκε τώ φως εις παιδίον τυφλόν. .»

Ελληνικός Αστέρας

ΕΤΟΣ Α'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1896

ΣΕΙΣ. 7

ΓΕΩΡΓΙΑΝΗ Εικών Εισμαη Semenovskiy

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΟΛΛΑ πράγματα εις τὸν κόσμον θὰ ἦσαν ἀπόρητα ἐὰν ἡ προνοητικὴ φύσις δὲν τὰ ἐφωδίαζε μὲ κάποιον ἀντιστάθμισμα σωτήριον· αἱ Ἀθῆναι τὸ θέρος λ. γ. θὰ ἦσαν αὐτόχρημα ποιητῆς τόπος ἐὰν δὲν εἶχον τὸ εὐρύ ἀναψυκτήριον τοῦ Φαλήρου. Τὸ Φάληρον ἢ τὰ Φάληρα, ἐὰν ἀδιαφορῆτε περὶ προτιμήσεων, εἶνε ἡ ἐλαφρυντικὴ περιπτώσις τοῦ ἡλιοσφύκτου ἀστῆως. Τὸ Μπραϊτόν διὰ τὸ high-life τῆς παρὰ τὸν Τάμεσιν μεγαλοπόλεως ἢ ἡ Πρίγκηπος διὰ τὴν καλὴν κοινωνίαν τοῦ Βυζαντίου εἶνε βεβαίως πράγματα πολὺ ὀλιγώτερον ἀπαραίτητα ἢ ὅσον διὰ τοὺς Ἀθηναίους ἢ ἀγανῆς αὕτη Φαληρικὴ παραλία, ἥτις, παρὰ τὴν γραφικῶς ὀλίγον μονότονον αὐτῆς ἄποψιν, ἔχει ἐν τούτοις τὸ μέγα καὶ εὐεργετικὸν πλεονέκτημα νὰ παρέχῃ καθ' ἑσπέραν ὀλίγας ὥρας ἀνακουφίσεως καὶ ἀναψυχῆς· εἰς ὅσους ἡ βιοπάλη ἢ τὸ συμφέρον δὲν ἐπέτρεψαν νὰ ἀναζητήσωσιν ἀλλοχού γραφικωτέρους αἰγιαλοὺς.

Εἶνε ἡ ἕκτη μ. μ. ὥρα λουτροῦ καὶ περιπάτου ἐναγωνίως προσδοκιμένη. Ἀρχεται τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο ἀνθρωποστιάγμα εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους ἀμαξοστοιχίας τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τοῦ ἀτμοτρογιοδρόμου. Ἰδίως εἰς τὸν δεύτερον, τὸν καὶ προτιμώμενον συνήθως διὰ τὰς δημοκρατικὰς του διαθέσεις, εἶσαι εὐτυχῆς ἐὰν ἐγκαίρως εἰσελάσας κατορθώσης νὰ εὐρῆς θέσιν καὶ τὴν διατηρήσῃς μέχρι τέλους μὲ κανονικῶς καμπύλας τὰς πλευράς σου ἢ μὲ ἀπαραιμώτων τὴν φῆμην τῆς ἀβροροσσύνης σου, διότι ὁ συνωστισμὸς ἢ τὸ ἀμύχανον βλέμμα καμμιᾶς καθυστερησάσης κυρίας ἀπειλοῦν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ σὲ ἐκτοπίσουν! Ἐκινεῖ ὁ εἰρμὸς, παρελαύνει γοργῶς πρὸ τῶν διαδρόμων στάσεων καὶ τέλος μετὰ θελκτικὴν ἀνά τὸς ἐλαιώνας τῆς Καλλιθέας καὶ τοῦ Φαλήρου περιπλάνησιν σὲ ἀποδιβάξει εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ plage — ὅπως ἀκούεις τὴν παρακαθημένην σοι νεαρὰν gommeuse, ἥτις θεωρεῖ ἔγκλημα νὰ μολύνῃ τὴν ἀτμοσφαῖραν τῶσφ ἀριστοκρατικῶ μέρους μὲ τὴν γλώσσαν τοῦ Πλάτωνος.

Εὐτυχῶς αἱ γελοῖαι αὐταὶ διὰ τὰ καθ' ἡμᾶς ἦθη κοινωνικὰ διακρίσεις δὲν ἔχουν « πολλὴν πέρασιν » εἰς τὸ Φάληρον, ἢ δὲ ἀκομψία τῶν περιγαυητῶν φαίνεται ὅτι δὲν ἀντέχει εἰς τὴν ὑγρασία τοῦ αἰγιαλοῦ. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ρυγὴ τοῦ « κυανοῦ αἵματος » ἀποπειρᾶται ποῦ καὶ ποῦ νὰ ἐγκλιματισθῇ εἰς τὸ Νέον Φάληρον παρακεινιδυνευμένουσ τινὰς ἀναχρονισμοὺς ἢ νὰ ἐπιδείξῃ ἀδιαιδέως ἀριστοκρατικὰς τάσεις, ἀλλὰ τὰχιον τοῦ ἄρρου τῶν κυμάτων διαλύονται οἱ πειρασμοὶ οὗτοι· καὶ τὸ Φάληρον μένει ἐλεύθερον καὶ ἀνοικτὸν στάδιον ἐπιδείξεως, ἐρωτοτροπίας καὶ ἀναψυχῆς δι' ὅλας σχεδὸν τὰς τάξεις, ἀπὸ τῶν ἑκατομμυριούγων μέχρι τῶν ἐννενηκονταδράχμων ὑπαλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἡρώων τοῦ ράουτ καὶ τῶν « κυνηγιῶν τῆς ἀλεπούς » μέχρι τῶν ἀφανῶν μαρτύρων τῆς βιοπάλης. Τῆς Κυριακῆς μόνον ὁ « ἐκχυδαίτους » φυγαδεύει συνήθως τοὺς μᾶλλον ἀδιαιδέατος, διότι « ἐπὶ τέλους εἶνε ἀνιαρὸν νὰ συμφύρεται τις μὲ τὴν cohue ! »

Δύο ἀληθεῖς θάλασσαι τραπεζῶν καὶ καθισμάτων ἐκατέρωθεν καὶ εἰς τὸ μέσον δίοδος διὰ τοὺς περιπατητάς, ἰδοὺ τὸ Νέον Φάληρον διὰ τὰ τρία τέταρτα τουλάχιστον τῶν κατερχομένων ἐκεῖ « διὰ νὰ ἴδουν τὴν θάλασσαν καὶ ἀναπνεύσουν ὀλίγον δροσερὸν ἀέρα ». Καὶ τὸν μὲν ἀέρα, ὡσάκις εἶνε δροσερός, βεβαίως ἀναπνεύουν ὅλοι, ἀλλὰ τὴν θάλασσαν, τὴν great attraction αὐτὴν τοῦ Φαλήρου, πολὺ ἀφιβάλλω ἂν τὴν βλέπουσ ὅλοι, ὅχι διότι ἐπιπροσθεῖ κανὲν ἐμπόδιον, ἀλλ' ἀπλούστατα διότι ὁ περισσότερος καλῆμενος κόσμος ἔχει ἐστραμμένον πρὸς αὐτὴν τὰ νῦτα, ὁ δὲ

ἄλλος φροντίζει νὰ βλέπῃ μᾶλλον τὰ κύματα τῶν ἀνοικτοφρόμων γυναικείων ἐσθήτων καὶ τῶν εὐανθῶν πύλων παρὰ τὰς πληκτικὰς ρυτιδώσεις τῶν ὑδάτων. Τί ἐλκυστικὸν ἄλλως τε δύναται νὰ ἔχη πλέον ὁ πόντος ἀφροῦ ἐξήλθον αἱ ἠερῆδες καὶ πλανώνται ἐπὶ τῆς ἄμμου καταλιποῦσαι βαρυθυμοῦντας τοὺς Τρίτωνας καὶ γονεύοντα τὴν ποδάγραν τοῦ τὸν κραταῖον Ἐννοσίγθωνα; Συμβαίνει περίπου μὲ τοὺς ἀγαθοὺς αὐτοὺς ἐπισκέπτας τοῦ Φαλήρου ἔτι καὶ μὲ πλῆθος γηγενῶν Ἀθηναίων, οἵτινες γεννῶνται, ζῶσι καὶ ἀποθνήσκουσι παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως χωρὶς ποτε νὰ ἀναρριγηθῶσιν ἐκ περιεργείας κἂν εἰς τὸν ἱερὸν βράχον. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι συνήντησά ποτε ἐπιστρέφοντα ἐκ Φαλήρου φίλον μου, ὅστις ἐρωτηθεὶς ἂν ἦτο κυματόεσσα ἢ νήνεμος ἢ θάλασσα, ἀπήντησεν ἀφελέστατα ὅτι δὲν ἐνόημείτο, ἐντροπέμενος νὰ ἡμοιογήσῃ ὅτι δὲν ἔρριψε κἂν βλέμμα πέραν τῆς πλατείας τοῦ καφείου!

Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν περιέργων αὐτῶν φίλων τῆς θαλάσσης δὲν ὑπάγονται οἱ ρωμαντικοί, οἱ ἐκκεντρικοί, οἱ ἐρωτευμένοι. Δι' αὐτοὺς « τὸ κῆμα τὸ θραυόμενον τὰς μελωδίας θελκτικὰς », ὁ « θροβὸς φιλημάτων κύματος ἐπὶ τῆς παραλίας », « τοῦ φλοίσβου τὸ ἤρεμον μέλος », καὶ « τῶν ὕγρων ἐκτάσεων ἢ κυανῆ γαλήνη » δὲν εἶνε πλέον ποιητικὰ ἰδέαι· λελαξευμένα εἰς κομποῦς στίχους, ἀλλὰ πράγματα ἀποπνεόντα ὅλον τὸ ἄρωμα τῆς φυσικῆς ποιήσεως. Ἀπομονοῦνται εἰς τὰ ἐρημότερα σημεῖα τῆς παραλίας συσπειροῦνται εἰς γωνίαν τινὰ τῆς μεγάλῃς ἐπιθαλάσσιου ἐξέδρας, ἀποπλανῶνται ἀνά τὰ ἀλλοῦλια τοῦ σταθμοῦ καὶ ἐντροφῶσιν ἀνέτως εἰς τὸν ρωμαντισμὸν τῶν ἢ εἰς τὰ διαγύσεις ἐρωτικῆς συνεντεύξεως, καθ' ἣν αἱ κλυδωνιζόμεναι καρδίαι εὐρίσκουν πρὸς στιγμὴν λιμένα γαλήνιον ὡς ὁ φαληρικὸς ὄρυος.

Κλίνει ἡ ἡμέρα, ἀπλοῦνται αἱ σκιαὶ καὶ κινδυνεύει πρὸς στιγμὴν ὁ φαληρικὸς περίπατος νὰ λάθῃ ὑπὸ τὸ σκιδόσως ρωμαντικὴν καὶ ὄνειροπόλον ἔψιν, ὅτε ἡ ἀπέραντος σειρὰ τῶν ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων ἀναπτομένη προσδίδει αἰφνιδίως νέαν καὶ φανταστικωτέραν ζωὴν εἰς τὸ φαληρικὸν πανόραμα. Ἡ κίνισις κορυφῶνται, ἡ μουσικὴ ἀνακρούει τὰ ὠραιότερα τοῦ προγράμματός της μέλη, αἱ κυρίαὶ λαμβάνουσι τὰς εὐστοχωτέρας ὑπὸ ἔποψιν προοπτικῆς θέσεις ὑπὸ τὴν ἐκθαμβοῦσαν ἐκείνην λευκὴν λάμπην τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός, ὅπερ ἐξαιρεῖ τὰς καλλονὰς καὶ καλλύνει τὰς ἀσχημίας, — ἐκτὸς μόνων τῶν ἐψιμυθωμένων, εἰς ἃς δίδει τὴν ἔψιν ἀσβεστοχίτων πηλίνων ἀγαλμάτων, — οἱ λέοντες τοῦ Φαλήρου ταῦνοισι μακαρίως ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τὰ μέλη των ἀναλλάσσοντες ὀρυθυδέστερον νῦν τὰς περὶ τῆς δεινῆς ἢ τῆς δεινῆς κρίσεις των καὶ ἐκτοξεύοντες θρασύτερα ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ πύλου τὰ βλέμματά των, συμβουλεύονται οἱ πεινῶντες τὸ βαλάντιόν των ἂν πρέπει νὰ δειπνήσωσιν ἐκεῖ ἢ νὰ κατασιγῶσιν ἐπ' ὀλίγον ἐπὶ τοὺς νυχυκίους τοῦ στομάχου των μέχρι οὗ ἀνέλθωσιν εἰς Ἀθήνας, ἐγκαθιδρῶνται ὀλίγον ἐπιδεικτικῶς παρὰ τὰς τραπέζας τῶν ξενοδοχείων οἱ ἔχοντες ἐγκεκλεισμένην τὴν ἀμερηνησιᾶν εἰς τὸ θυλάκιον ἢ τὴν ἀνυπομονησιᾶν εἰς τὸν στόμαχον, ἐντροφῶσιν εἰς τοὺς τελευταίους των ρεμβασμοὺς ἐπὶ τῆ θέᾳ τοῦ ζοφουμένου πελάγους οἱ αἰσθηματισταί, συρίζουσιν ἐπιτακτικώτερον αἱ ἀναχωροῦσαι ἀμαξοστοιχίαι καὶ τέλος μετὰ μικρὰν ἀμφίβολον περίοδον φεύγουσ ὅσοι εἶνε διὰ νὰ φύγουν καὶ μένουν ὅσοι πρόκειται νὰ συμπληρώσουν τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ παρὰ τὸ φλοισβίζον κῆμα δειπνοῦ μὲ τὴν ἀκρόασιν τῆς Mascotte ἢ τῆς Petit mariée εἰς τὸ ὠρατον φαληρικὸν θέατρον. Ἐν τῷ μεταξύ προχέουσι κάπου κάπου ἐπὶ τῆς παραλίας προβολὰς ἡλεκτρικοῦ φωτός τὰ ἐν τῷ ὄρμῳ ὀρθοῦμενα γιγαντώδη θωρηκτά, ἢ λούει καὶ θάλασσαν καὶ ἀκτὴν μὲ φωταυγῆ ἀργυρον ἢ οὐρανία προαγωγὸς τῶν νυκτερινῶν ὑπαίθριων ἐρώτων καὶ σύμμαχος τῶν ἀστρυφάκων. Τὸ Φάληρον τότε ἀπβάλλει τὴν πεζὴν ὄψιν κοινῆς πλατείας, ἐξιδανικεῖται, ἀπαιθεριοῦται. Ἡ συναῦλια τῶν φιλημάτων τοῦ κύματος καὶ τῶν ἱλαρῶν γελώτων τῶν γυναικῶν, ἢ ἀπομεμακρυσμένη ἀπήχησις γλυκείας λεμφιδίας ἀκουομένης ἀπὸ λήθου μεσοτῆς νεανικῶν ὁμίλων, τὴν ὁποῖαν ἤρέμα κολπῶν τὸ ἴστιον ὁ μπάτης παρασύρει πρὸς τὸ πέλαγος, ἢ ἡχώ τέλος τῆς ἐνδομύρου ἐκείνης ἐν τῇ ψυχῇ ἄρμονίας, ἥτις καλεῖται νεότης, σὲ μετάγουσιν ἄκοντα εἰς ἄλλας σφαιράς, ἐν ἃς δὲν ἀνυπομονεῖ ὁ στόμαχος οὔτε συρίζει ὁ σιδηρόδρομος.

Ἄλξι.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Le baiser doit être l' enfant d' une belle bouche. TRISTAN

ΒΟΑΑΜΒΑΝΩ νὰ διαμρτυρηθῶ κατὰ πάσης τυχὸν σεμνοτύπου ἐπικρίσεως· ἐὰν ὁ τίτλος τοῦ ἄρθρου μου δὲν ἦχῃ καλῶς εἰς τὰ ὦτα ποικιτανῶν ἀναγνώστου μου, ἀποδείξει ὅτι ἔχει πολὺ παχύδερμα τὰ . . . χεῖλη, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶνε ἐλεύθερος νὰ στρέψῃ τὸ φύλλον ἢ, ἂν ἀγαπᾷ, τὴν σελίδα, ἀφροῦ καὶ τὸ φύλλον ἔχει σκανδαλώδη συνήθειαν πρὸς τὸ φίλημα. Τὴν ἀνωτέρω ἡμῶς ὕβριστικὴν αὐτόχρημα ὑπόθεσιν δὲν τολμῶ κατ' εὐδαιμίας τῶν ἀναγνωστῶν μου νὰ κάμω, ἐξ ὅσον τοῦλάχιστον δὲν πάσχουν τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀπὸ . . . ἐρουσιπελας τοῦ προσώπου ἢ σκληροδερμίας. Καὶ ἐπὶ τέλους, ἐὰν ἐφανταζόμεν ὅτι θὰ σὰς ἐτρόμαξε τὸσον ἡ λέξις, θὰ ἤμην πρόθυμος ἀντ' αὐτῆς νὰ θέσω ὡς ἐπικεφαλίδιον ἕνα ἐκ τῶν ἐξῆς ὁρισμῶν τοῦ φιλήματος, ὅσους διετύπωσεν ὁ Παράσχος:

Table with 2 columns: Left column contains definitions of 'Baiser' (e.g., 'Πυρὶν τῆς καρδίας', 'Στιγμὴ κλαπέσια τῆς Ἐδέμ', 'Ἀρχὴ ἀθανασίας'). Right column contains definitions of 'Baiser' (e.g., 'Τῆς ἰδῆς ψάλλον ὄνειρον', 'Ἰγμένιος καρδίας', 'Ἄνευ στεφάνου καὶ τομπῶν Πλῖν ἔμπλεων θρησκείας').

Τὶ τὰ θέλετε ὅμως, προτιμώτερον νὰ λέγωνται τὰ σῦκα σῦκα καὶ τὸ φίλημα φίλημα, ἔστω καὶ μὲ κίνδυνον παροδικῶν τινῶν ἐρυθμήματος, διότι ἂν ἐμπιστευθῇ τις εἰς τοὺς ποιητάς διὰ νὰ λάβῃ ἰδέαν μερικῶν πραγμάτων, εἶνε ἱκανὸς οἱ εὐλογημένοι νὰ ἐξαντλήσουν ὅλας των τὰς ἡμοιοκαταληξίας, τὰ μέτρα καὶ τὰς ἀείας χωρὶς νὰ σὰς δώσουν νὰ ἐνοήσητε περὶ τίνος πρόκειται. Τὸ μόνον τετράστιχον, τὸ ὁποῖον ἐξηγεῖ τὸ φίλημα καλλιτέρον ἀπὸ ὅλας τοῦ κόσμου τὰς παρμωσιώσεις εἶνε . . . δύο ζεῦγη χειλῶν, καὶ οἱ τέσσαρες ἐκείνοι ροβαλοὶ στίχοι ἐγκλινοῦσιν εὐθεστέρην ποιητικὴν ἀπὸ ὅλας τοῦ λυριμοῦ τὰς ἐξάρσεις. Γεύσασθε καὶ ἴδετε· δὲν στιχίζει ἄλλως τε καὶ πολὺ τοισούτων τι πείραμα· ὀλίγη κληὶ θέλησις ἀρκεῖ, ἐν ἡ περιπτώσει δὲν εὐρίσασθε εἰς τὴν τρυφεράν ἐποχὴν τῶν ποιητικῶν ἀδειῶν τοῦ « Χριστὸς Ἀνέστη ». Τώρα, ἐὰν ἐχῆτε ἐνδοιασμὸν ἀπὸ τὴν γνώμην τῆς ἐρωτύλης ποιμανίδος τοῦ Θεοκρίτου παρατηρούσης ὅτι : κενὸν τὸ φίλημα λέγουσιν εἶνε αὐτοῦ ὅμως ὁ ζωηρὸς Δάφνης, ὅστις ἀποφαινεταὶ λίαν εὐλόγως ὅτι : ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἄδεια τέφρις.

Εἶνε ἐκτενὴς ἡ ἱστορία τοῦ φιλήματος· φαίνεται ὅτι ἀνάκαθεν ὁ ἄνθρωπος κατενόησε τὴν χρησιμότητα τῶν χειλῶν. Σχεδὸν ἡμῶν μὲ τὸν λόγον ἀνῆλθεν εἰς τὰ χεῖλη καὶ τὸ φίλημα. Δι' αὐτοῦ ἐξ ἀρχῆς ὁ ἄνθρωπος ἐξέφρασε τὰ τρυφερώτερα τοῦ αἰσθήματα καὶ τὰ ἐκφράζει ἀκόμη μέχρι τοῦδε· ὁ σεβασμὸς, ἡ ἐκτίμησις, ἡ στοργή, ὁ ἔρωσ καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ ὄλος τὸ φίλημα ἔχον πάντοτε ὡς ἐρμηνεία. Ἰόμος δὲλόκληρος ἠδύνατο νὰ γραφῆ περὶ τῶν ἐθίμων καὶ οἰατυπόσεων, εἰς ἃς οἱ καὶ πάσης ἐποχῆς καὶ τόπου παρέσχον ὡς ἐνδείξιν τὸ φίλημα. Τὸ φίλημα ὑπῆρξε καὶ εἶνε τὸ κελάδημα τῆς ἀνθρωπότητος. Διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ γένους ἡμῶν τὸ ἐχαρακτήρισαν ἡμῶν μετὰ τοῦ λόγου οἱ φιλόσοφοι. Οἱ ποιηταὶ ἔβρον ἐν αὐτῷ πηγὴν ἐμπνεύσεων, αἱ καλλιτέχναι τὸ ἀνήγαγον εἰς περιωπὴν ἱεροτελεστίας, καὶ αὐτοὶ δὲ ἀκόμη οἱ ἐπιστήμονες δὲν ἀπηξίωσαν ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς πρακτικῆς των μεζότητος νὰ ἀσχληθῶσι περὶ αὐτοῦ· εὐρε λ. γ. τὸ ἀνατομικὸν σμιλίον ὑπὸ τὴν λεπτοφρεματάτην καὶ εὐαίσθητον ἐπιδερμίδα τῶν χειλῶν νευρικὰς θηλάς ἀπεροπληθεῖς, πολυπλοκώτατον σύστημα πολυαριθμῶν μυῶν καθ' ὑπερβολὴν εὐκάμπτων καὶ εὐκινήτων καὶ κυκλοφορίαν θαυμασιῶς ἀνεπτυγμένην.

Φιλημάτων κατηγόρησι καὶ γένῃ ὑπάρχουσι πολλὰ, ἀποχρώσεις δὲ ἔπειροι. Σχεδὸν ὅλα τὰ ἐπιθετα τοῦ λεξικοῦ, ἀπὸ τῆς λέξεως « οὐρανιον » μέχρι τοῦ « προδοτικῶς » ἐξηντλήθησαν πρὸς χαρακτηρισμὸν τοῦ φιλήματος.

Καὶ σημειώσατε ὅτι δὲν θίγω ἐνταῦθα ὅλα τὰ γνωστὰ εἶδη τοῦ φιλήματος. Οὐαὶ εἰς τὸν γῶρον τοῦ « Ἀθηναϊκοῦ Ἀστέρως » καὶ εἰς τὴν ὑπομνήσας ἐὰν ἐπεχέιρουν, ὡς ὁ κ. Ψυχάρης ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ « Παρασσοῦ », νὰ σὰς περιγράψω τὴν ἱερότητα τοῦ μητρικοῦ φιλήματος, τὴν ἀγνότητα τοῦ ἀδελφικοῦ, τὴν κοινοσταίαν τοῦ συζυγικοῦ, τὴν ὑποκρισίαν τοῦ μεταξὺ δύο γυναικῶν φιλικῶς ἀναλλάσσομένου, τὴν γραφικὴν ἀφέλειαν τοῦ φιλήματος, ὅπερ κατὰ τὸν μεσαιῶν οἱ κύριοι ἀντὶ χαριετισμοῦ ὑπερεῦοντο νὰ διδώσιν εἰς τὰς κυρίας, ἢ τὸν σεβασμὸν χαρακτήρα τοῦ ἀσπασμοῦ, ἢν ἀπέθετον δικαιοματικῶς εἰς τὰ ἄβρα τῶν βασιλισσῶν χεῖλη οἱ καρδιναλίοι κατὰ τὴν αὐτὴν ὀλβιὰν ἐποχὴν τοῦ sans-facon. Κυρίως φίλημα εἶνε μόνον τὸ ἐρωτικόν, ὅπως ὁ Μάϊος εἶνε τὰ κυρίως ἔαρ. Καὶ ἴσως δι' αὐτὸ εἰς τὰ κλίματά μας καὶ τὰ ὅσα εἶνε καυστικά. Εἰς τὸ φίλημα ἐκεῖνο, τοῦ ὁποῦ μωσοσυργὸς εἶνε ὁ ἔρωσ καὶ πληκτρα τὰ φλέγοντα ἐκ πάθους χεῖλη, ἐγκνεται ὅλον τὸ ἀπόρητον τῆς ἐπιγείου εὐδαιμονίας. Μία τοιαύτη στιγμὴ, « στιγμὴ κλαπέσια τῆς Ἐδέμ », μὰς ἀπέζημιεῖ δι' ὅλην τοῦ βίου τὴν ἀνίαν, καὶ τῇ ἀληθείᾳ « ἔλαθε βιώσας » ὁ μηδέποτε τυχὸν τοιαύτης τριευτυχοῦς εὐκαιρίας. Ἰδίως τὸ πρῶτον εἶνε καὶ τὸ θεσπισώτατον. Εἶνε προανάκρουσμα μεθυστικῶν ἐξαισιῶν μέλους. Τὸ εἶπε καὶ ὁ φίλωρσ λῆρος ποιητῆς τοῦ « Δὸν Ζουάν », ὁ Νέρων ἐκεῖνος τοῦ φιλήματος ὁ ἐπιθυμῆσας νὰ εἶχον ὅλοι αἱ γυναῖκες τοῦ κόσμου ἐν μόνον στόμα διὰ νὰ τὰς φιλήσῃ ὅλας ἡμέρῃ.

« Σὰς ἀπεχθάνουμαι, ψυχραὶ συνθέσεις τῆς τέχνης. Καὶ ἂν οἱ σεμνοῦφοι μὲ κατακρίνωσι, καὶ ἂν οἱ ὑποκριταὶ μὲ ἀποδοκιμάσωσιν, ἐγὼ ἐπιζητῶ τὰς ἐμπνεύσεις καρδίας πηλλομένης ἐξ ἠλυπαθείας ἐν τῷ πρῶτῳ ἐρωτικῷ φιλήματι.

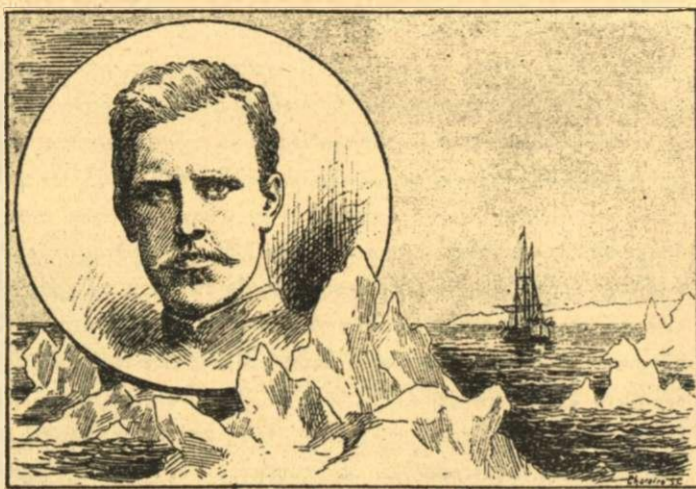
« Ὡ ! μὴ λέγετε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπ' ἧς ἐγεννήθη, ἀπ' ἧς ἐπλάσθη, μέρη τῆς ἐποχῆς μας ὑπῆρξε δυστυχῆς· ὑπάρχει ἀκόμη ἐπὶ τῆς γῆς εἶδος παρδεισίου, καὶ ἡ Ἐδέμ ἀναζῆ εἰς τὸ πρῶτον ἐρωτικὸν φίλημα.

« Ὅταν ἡ ἡλικία πῆξῃ τὸ αἷμά μας, ὅταν αἱ ἀπολαύσεις ἡμῶν ἀποπτῶσι — τὰ ἐτῆ φεύγοντα ἔχουσι πτέρυγας περιστρεφᾶς, — ἡ προσφιλέστερα ἀνάμνησις, ἥτις θὰ ἐπιζῆ ὅλον ἡμῶν, ἐκείνη ἦν ἐνηθόνως ὁ ἀναπολῆ ἡ μνήμη μας, εἶνε τὸ πρῶτον ἐρωτικὸν φίλημα.

Ἐνθα πάλιν κατασταλάζομεν εἰς τὴν ποίησιν. — Ἄλλ' εὐρετέ μοι, παρακαλῶ, τὸ μέσον τοῦ νὰ πραγματευθῇ τις εἰς ἄλλην γλώσσαν τὸ κατ' ἐξῆρην ποιητικὸν αὐτὸ θέμα. Ἀδίκως θὰ κοπιᾶσητε, ὅπως γράνετε τὸν καιρὸν σας ἂν θελήσητε νὰ βερνικώσητε μὲ ποίησιν ἢ νὰ τρυφεύσητε εἰς στίχους ἕνα κανὼνα τῆς γραμματικῆς ἢ ἐν θεωρήμα τῆς γεωμετρίας. — Οἱ εὐλογημένοι ποιηταὶ ὅμως δὲν ἀπῆταν καὶ καμμίαν παρμωσιῶσιν ἢ ποιητικὴν ἰδέαν περὶ φιλήματος νὰ περισσεύσῃ καὶ θὰ ἐκινδυνεύουν νὰ σὰς εἴπω τετριμμένα πράγματα ἐὰν σὰς ἔλεγον ὅτι τὸ φίλημα εἶνε ἡ ἐπὶ τοῦ ἄνθους ἐπικαθημένη δρόσος, ἢ θωπεύουσα τὸ ἄνθος ἀκτίς, ἢ περιπτύξις τῆς αὐγῆς καὶ τῆς αὔρας, τὸ μῦρον τῆς κάλυκος, « κελάδημα ἀηθόνος ἐκ φωλαῆς ῥόδων », συνέντευξις καρδιῶν, ἀστραπὴ ἐκρηγνυμένη μεταξὺ δύο θουελοσφῶρων νεφῶν, λαλιὰ τρυγῶν εἰς ἀνθρώπινον στόμα, τὸ τρυφλὸν μέθυ τῆς ζωῆς, διψοῦσα ἀγγέλιον. . . καὶ ἀρκεῖ, διότι οὐδ' εἰς τὴν ἀρχὴν εἴμεθα ἀκόμη. Ἄλλὰ δὲν πταίουν, εἶνε ἡ ἀλήθεια, μόνον οἱ ποιηταὶ· εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὴν σπατάλην αὐτῆν τῶν κοσμητικῶν καὶ οἱ ἐρωτόληπτοι, ἢ μᾶλλον πταίουν αὐτοὶ καὶ μόνον, διότι ἡ ποίησις ψάλλει ὅτι τῆς κανοναρχεῖ ὁ ἔρωσ. Ὁ « ἀρραβῶν τῶν καρδιῶν », τὸ « πρῶτον ἄρθρον τοῦ συμβόλου τοῦ ἔρωτος » καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἱερογλυφικὰ τῆς ἐρωτικῆς ἀλληλογραφίας ἢ στιχομυθίας ἔχουν παρσούρει ἀκοντας καὶ τοὺς ποιητάς. Ὡς ἐὰν ἦτο ἀνάγκη νὰ γίνηται λόγος διὰ καθὲ ἐρωτικὸν ῥάμφισμα ζεῖγους τρυγῶν, διὰ πᾶσαν τρυφερότητα διαπραττομένην εἰς τοὺς περιστρεφῶνας.

Ε pur... καὶ ὅμως ! εἶνε ἡ ὑψηλότερα ἀνεσις τῆς ζωῆς τὸ φίλημα, ἢ μόνον, ἥτις ἐξαγγίζει τὴν ἀπελιπτικὰς θετικότητας ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτῳ. Ἐὰν εἶνε ἀχρηστα τὰ ἄνθη, ἢ μουσικὴ καὶ τὰ ἀρώματα, τότε δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτε καὶ τὸ φίλημα. Ἄλλ' ἔφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ νεότης διὰ τὰς καρδίας, αὐγὴ διὰ τὰ αἰσθήματα καὶ δρόσος διὰ τὸ πάθος, τὸ φίλημα ἦτο καὶ θὰ εἶνε ὁ ἐρατεινότερος προδότης τοῦ ἔρωτος, ἢ γονιμωτέρα μέλισσα τῆς εὐτυχίας ἢ συλλέγουσα ἐπὶ τῶν χειλῶν τὸ νέκταρ τῆς χαρᾶς καὶ ἀποταμιεύουσα αὐτὸ εἰς τὴν κυψέλην τῆς καρδίας.

ΑἰΓεύς

Ο ΝΑΝΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ

ΕΟΥ ηρωος της γεωγραφικής επιστήμης ή φήμη δικαίως πληροί από τινος τόν πεπολιτισμένον κόσμον, του Νορβηγού τολμητίου, όστις άψηφών τό ήμιστά ένθαρρυντικόν παράδειγμα τούσούτων διασημών θυμάτων της προς εξερεύνησιν τών άρκτικών χωρών εύγενούς μονομανίας άπηρε πρό τριετίας από τών άκτών της πατρίδος του, και μετά περιπετειώδη όδύσειαν ανά τας παγωμένας θαλάσσας επανέκαμψε πρό τιναν έβδομάδων σώως μετά τών συντρόφων του εις Νορβηγίαν, κομιστής περιεργεστάτων πληροφοριών και σπουδαίων γεωγραφικών εξακριβώσεων περί τών άπροσπελάστων εκείνων χωρών. Έάν και την φοράν ταύτην τό μυστηριώδες αυτό άδυτον του ήμετέρου πλανήτου τό καλούμενον Βόρειος Πόλος δέν άπεκάλυψε πρό τών ύμμάτων της περιέργου άνωρωπότητος τό τούσούτω ζηλοτύπως φρουρούμενον άπόόρητον αυτό, ήδυνήθη έν τούτοις ό Νάνσεν, παρά τά τριμερτά προσκόμματα και τας δυσχυρείας, άς παρενέβαλλον έν τη πορείας του ή άμείλικτες κατ' αυτό πάλη τών στοιχείων, να προχωρήση έν έτι βήμα περαιτέρω του διανυθέντος τώος δρόμου, ύπερέθη δήλον ότι κατά τέσσαρας όλας μοίρας την παράλληλον, ήτις μέχρι τούδε άπετέλει τό άπόωτατον όρειον τών πολικών εξερευνήσεων. Αί διορθώσεις, άς επήνεγκεν επί του χάρτου διαφόρων άρκτικών σημείων, αι ποικίλαι επιστημονικαι παρατηρήσεις, άς εξετέλεσεν, αι βεβαιότητες και αι εικασίαι, άς έκειθεν άπεκόμισε και αι άνυπομώως άναμενόμεναι παρά τω επιστημονικώ κόσμω σπουδαίαι αύτου άνακοινώσεις καθιστώσι την τελευταίαν ταύτην εξερευνητικήν άπόπειραν μίαν τών καρποφορωτάτων επί τούτουφ σκοπώ γενομένων άχρι τούδε, και μέχρις ού τούλάχιστον επί τών άνακαλύψεων του Νάνσεν ύπερβηματίση ή άρτι προς τόν Βόρειον Πόλον αύθις κατευθυνθείσα άεροστατική άποστολή του γάλλου André, τό όνομα του Νορβηγου θαλασσοπόρου θέλει συνδέσθαι εύρήμως προς τό άνεξερεύνητον έτι μυστήριον του Πόλου.

Ο Νάνσεν και ό συνοδεύων αυτόν ύπολοχαγός Τζούάνσεν άποπλεύσαντες την 4 Αυγούστου 1893 επί του «Φράμ» ότερου άτμοπλοίου, προύχώρησαν προς Β. ανά την Σιβηρικην άκτήν και άνεκάλυψαν πολλάς αυτόθι νήσους. Παραχειμήσαντες έν μέσω τών πάγων, προύχώρησαν τό επίον θέρος μέχρι πλάτους 83° 24'. Μετά την παρέλευσιν και του δευτέρου χειμώνος, οι εξερευνηται καταλιπόντες τό πλοϊον προήλασαν δι' έλικθρων και σχεδιών μέχρι της 86° 14' ότε άποκαμόντες έν τών δυσχερειών και θεωρήσαντες άσύνητον την περαιτέρω πορείαν ήναγκάσθησαν να ύποχωρήσωσι και μετά μακράς τέλους περιπετειάς έτερμάτισαν αίσίως πρό τινος τό ταξειδιόν των. Έκτενή άφήγησιν του Νάνσεν τηλεγραφικώς διαβιβάσθεισαν έδημοσίευσαν τά «Ημερήσια Χρονικά» του Λονδίνου.

ΟΙ ΜΑΓΙΚΟΙ ΟΦΕΙΣ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ

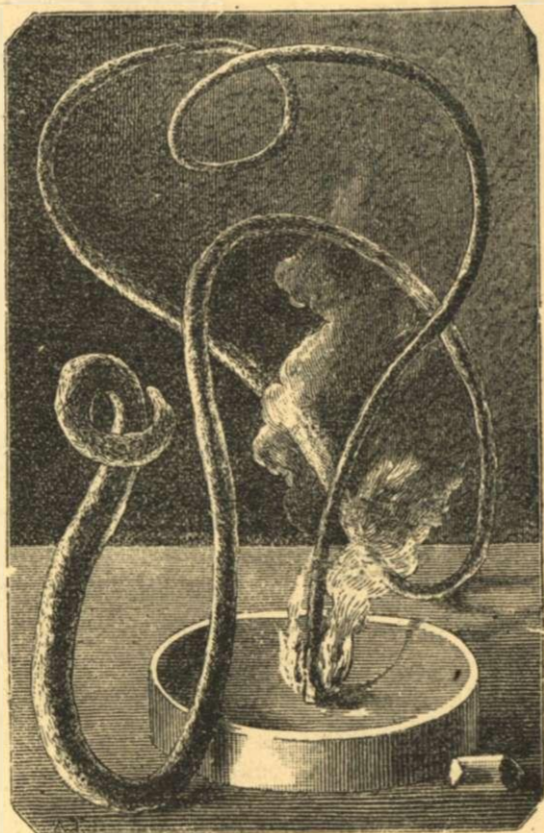
ΧΗΜΙΚΟΝ πείραμα εινε πάντοτε έλκυστικόν πρξγμα και δι' αυτούς έτι τούς μηδέν γινώσκοντας περί χημικής επιστήμης. Η έμφυτος προς πών δ,τι θαυμάσιον άγάπη, ήτις κοινή άπαντξ έν τη άνωρωπήν φύσει, ύποτρέ-

φεται ύπό περιέργων τινών πειραμάτων και όσφ μάλλον ταύτα μετέχουσι πυρός και καπνούτσω δημοφιλέστερα γίνονται. Έν τών περιεργετέρων του είδους τούτου, προκαλούν τόν θαυμασμόν τών θεωμένων εινε και τό γνωστόν ύπό τό όνομα Μαγικός όφει του Φαραώ. Τό πείραμα τούτο εκτελείται διά χημικής τινος σκευασίας πολυωμένης συνήθως—ώς έσχάτως ανά τας όδους τών 'Αθηνών,—ύπό μορφήν μικρών άθυρμάτων, έχόντων ότε μέν τό σχήμα μικράς πυραμίδος (και κατά τούτο ίσως μόνον έχει σχίσην τό πρξγμα με τούς Φαραώ,—ότε δέ λευκού σφαιριδίου. Τό σφαιριδιον τούτο ή ή πυραμής τίθεται επί πλακόσ, έφαρμόζεται επ' αύτου ένημμένον πυρεϊον και μετ' όλίγον άρχεται ή γένεσις του έρπετου. Από του άθυρματίου εκείνου καστανόχρουν όφιοειδές τι σώμα άναδύει, έλισσόμενον περί έαυτό εις θαυμασίως έλικας, έως ού τό ύλικόν αύτου μήκος άνέλθη εις 20 έως 30 δακτύλους και επέκεινα. Όταν ή άλλόκοτος εκείνη άνάδυσσι παύση αίφνης, ή περί τό σφαιριδιον φλόξ εξαφανίζεται και εξετάζοντες τόν άναπτυχθέντα χημικόν όφιν εύρίσκμεν αύτον πολύ διάφορον του ζώου, όπερ παριστξ, καθότι εινε λεϊόν τι σώμα δυνάμενον να κλίνη κατά πξσαν διεύθυνσιν και καθ' ύπερβολήν εύθραυστον με την έλαχίστην πρόσψασιν καταρρέει, ή δέ άκρα αύτου έλφρότης μαρτυρεί τέλος ότι τό πρό τών ύφθαλμών μας όφιοειδές σώμα εινε απλώς τέφρα της άρχικής συνθέσεως.

Παρέχοντες ένταύθα δύο έκ τών προς παρασκευήν της ούσίας ταύτης συνταγών ύπομνησόμεν ότι και αύτη και τό προϊόν της εινε δηλητηριώδη· άλλά και οι έκ της καύσεως άτμοι εινε επίσης δηλητηριώδεις, διό και ούδέποτε τό πείραμα τούτο πρέπει να γίνηται έν κλειστώ χωρψ.

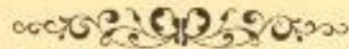
I. Μεταλλικός ύδράργυρος διαλύεται έν ήραιωμένω νιτρικω όξει, λαμβανόμενης της προσυλάξεως μήπως ύπάρχει περίσσεια του μετάλλου. Μεταγγίζεται τό διάλυμα και προστίθεται εις αύτό κεκορεσμένη διάλυσις θεϊκοκυανίουχου άμμωνίου. Τό σχηματιζόμενον ίζημα δέν να συλλεχθξ, πλύνεται διά πολλών ύδάτων και τέλος άποξηραίνεται. Μίγνυται έν ιγούφ τό άποξηραμμένον εκείνο προϊόν μετ' όλίγου κομμιούχου ύδατος, ούτως ώστε να πλασθξ ζυμη ως οίαν τε συμπαγή.

II. Ίδου όμως και έτέρα σύνθεσις μη δηλητηριώδης. Διχρωμικώ καλίου 2 μέρη νιτρου 1 μέρος λευκού σακχάρου 3 μέρη. Λειοτριβούνται έκαστον χωριστά. Μίγνυται είτα έντελώσ και τότε πιέζεται τό μίγμα έντός μικρών κώνων προηγουμένως κατασκευασθέντων έκ λεπτού χάρτου, όστινες πάλιν περικαλύπτονται διά κασιτερίνου φύλλου εάν δέν πρόκειται να γείνη άμεσως αύτων χρξσις, ότε και φυλάσσονται εις στεγνόν μέρος. Όλίγον Ηερουβιανόν βάλσαμον προστιθέμενον εις την μάζαν ευωδιάζει κατά την καύσιν.

ΟΙ ΤΑΦΟΙ ΤΩΝ ΜΑΜΕΛΟΥΚΩΝ

ΟΙ Μαμελούκοι, όττινες επί αιώνας όλους έδέσποσαν της Αιγύπτου καθήγοντο έκ τών παρά τόν Καύκασον χωρών, εισαχθέντες εις Αίγυπτον τψ 1227 κατά την επύδρμην του Ζίγκι-χαν. Έκ τών αιχμαλώτων τούτων τών Ταρτάρων οι σουλτάνοι της Αιγύπτου έστρατολόγησαν επίλεκτα στρατιωτικά σώματα, άπερ μετ' ού πολύ απέβησαν πανίσχυρα έν Αιγύπτω, εις βαθμόν ώστε τέλος έγκραθιδρυσαν επί του θρόνου ως σουλτάνον ένα τών όπλαρχηγών των. Έκτοτε επί τρείς όλους αιώνας εκύβερνησαν την Αίγυπτον. Τέλος τψ 1517 κυριευθείσης της Αιγύπτου ύπό του Σουλτάνου τών οθωμανών Σουλείμαν, οι Μαμελούκοι περιέπεσον εις λήθην, εξ ης και αύθις άνέκυψαν περί τας άρχάς του ΙΗ' αιώνος ότε οι βέηδες αύτων καθήνησαν τό φρόνητρον και οι τύραννοι της Αιγύπτου, μέχρις ού κατατροπωθέντες κατά την Γαλλικην εκστρατείαν, κατασφαγήσαν τέλος κατά διαταγήν του Μεχμέτ 'Αλη έν Καίρω τψ 1811. Η εικών μας παριστξ τινάς τών παρά τό Κάϊρον σωζόμενων έτι πυργειδών τάφων των Μαμελούκων βέηδων, όστινες ζηλούντες την δόξαν τών Φαραώ ήβήλησαν ν' άποθανάτισωσι την μνήμη των εις τά πλαστογραφηματα ταύτα των πυραμίδων.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΝΗΣΟΣ

Η νήσος Νορφόλκ, κειμένη έν τω μέσω μεταξύ της νέας Ζηλανδίας και της Νέας Καλυδωνίας, παρουσιάζει έν έκ τών μάλλον άξιοπεριέργων φαινομένων έν τη ιστορία. Ανακαλυφθείσα ύπό του Κούκ, ή νήσος αύτη κατοικήθη κατ' άρχάς ύπό καταδικών, άποστελλόμενων έκ Σύδνεϊ. Εγ καταλειφθείσα και έν νεύο καταληφθείσα, από του 1826 έρημώσμευεν ως τόπος εξορίας διά τούς εξ ύποτροπής έγληματίας και ήτο τότε ό τόπος τών φρικωδεστέρων και αιματηροτέρων σκηνών. 'Αλλ' όταν έν τας άυστραλιακάς άποικίας ή εξορία κατηργήθη, ή νήσος αύτη και πάλιν έγκαταλείφθη.

Κατά την εποχήν εκείνην οι κάτοικοι άλλης τινος νήσου κειμένης επίσης έν τω Ειρηνικώ Ωκεανώ εξώρμησαν προς μεταοικισίαν ήσαν δε ούτοι άπόγονοι του στασιασάντος πληρώματος του άγγλικού πλοίου «Bonnty» ή ιστορία του όποιου παρρουσιάζει έν έκ τών δραματικωτέρων έπεισοδίων εις τά ναυτικά χρονικά της παρελθούσης έκαστοταετηρίδος. Οι στασιασται του πλοίου «Bonnty» λαβόντες γυναίκας έκ Ταϊτής, κατέλαβον την νήσον Πίτκερν, επίσης άπρόσιτον ως και ή Νορφόλκ και διήγον καθ' όλοκληρίαν μεμονωμένον βιον έντελώσ λησμονήσαντες περί του λοιπού κόσμου, ούτως

ώστε, όταν μετά τινά έτη έν άγγλικόν πλοϊον προσήγγισεν εις τά παράλια της άγνωστου και έρήμου νομιζόμενης ταύτης νήσου, τό πλήρωμα του πλοίου τούτου μετ' εκπλήξεως συνήτησεν εκεί όμοίως του ζώσας ύπάρξεις και μάλιστα συμπατριώτας του. Ένωσείται, ότι έγένοντο δεκτοί με άνοικτάς άγκαλάς και εις πάντας, μετ' ού πολύ έν 'Αγγλία, εξήγγειρον τό ένδιαφέρον οι τολμηροί ούτοι νησιώται, όστινες προς πολλαπλασιασμόν τών κτοίκων, άπήτησαν και έλαβον εις την κατοχήν των την εγκαταλειφθείσαν νήσον Νορφόλκ, μεθ' όλων τών έν αύτξ κτιριων.

Εἰς τὴν νῆσον λοιπὸν ταύτην Νορφόλκ, ἀπέχουσαν 4820 χιλιόμετρα τῆς Πίτκερν, μετῴκησαν τὴν 8 Ἰουνίου 1836 οἱ ἡμέτεροι ἄποικοι, συμποσούμενοι εἰς 199 πρόσωπα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Κατὰ τὴν ἐκ Νέας Ζηλανδίας εἰς τὴν Λουδιβειον Γεωγραφικὴν ἐταιρείαν σταλείσαν παρὰ τοῦ Παύλου Βέντς λιαν ἐνδιαφέρουσαν ἔκθεσιν ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου ταύτης ἀνέρχεται σήμερον εἰς 832 ψυχάς, ἀπεζώσας ἐκ τῆς φαλαινοθηρίας καὶ γεωργίας καὶ οἰκουμένης ὑπὸ τῆς μάλλον πρωτογενούς κυβερνήσεως.

Ἡ νῆσος οἰκοῖται ὑπὸ τριῶν ὑπαλλήλων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἀνώτερος Chief Magistrate λαμβάνει 625 φράγκα, ὁ διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομίου 200 καὶ ὁ ἐπί τῶν κτηματικῶν τίτλων 125 φράγκα ἐτήσιον μισθόν. Ἐν τούτοις δέον νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἡ νῆσος δὲν ἔχει οὔτε χρῆτη, οὔτε δημόσια εἰσοδήματα. Ἡ μόνη φορολογία, εἰς ἣν ὑπόκειται ἕκαστος κάτοικος τῆς νήσου, ἀπὸ τοῦ 18 καὶ μέχρι τοῦ 60 ἔτους τῆς ἡλικίας του συνίσταται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐργασθῆ 4 ἡμέρας τὸ ἔτος ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας καὶ κυρίως πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν.

Οἱ νόμοι εἰσὶν εὐάριθμοι, δυνάμενοι νὰ περιληφθῶσιν εἰς δύο φύλλα χάρτου γραφῆς. Ἡ ἀστυνομία εἶνε ὅλων περιττὴ ἐκεῖ καὶ ἐπειδὴ ἐγκληματῆται δὲν ὑφίστανται συνεπῶς, οὔτε εἰρκταὶ ὑπάρχουσιν. Ἐπειδὴ τὸ κλίμα ἐκεῖ εἶνε ὑγιενὸν οἱ κάτοικοι δὲν γνωρίζουσι οὔτε ἰατρούς, οὔτε φαρμακεία.

Προσθέτομεν, ὅτι εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἕκαστος ζεύγος ἐρχόμενος εἰς γάμου κοινωνίαν λαμβάνει ἐν εἰδεί προικὸς, τεμάχιον γῆς, πρὸς καλλιέργειαν ζαχαροκαλάμου, καφέ, βανανῶν παντός εἶδους ὄσπριον, ὄπωρον, ὡς, μήλων, ἐσπεριδοειδῶν καρπῶν καὶ λοιπῶν τροπικῶν φυτῶν, τὰ ὅποια φέρονται ἐξἴσου μετὰ τῆς χλωρίδος τῶν εὐκράτων κλιμάτων.

Ὁ Θεὸς μόνον νὰ τοὺς γλυτώσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιδοθῶν εἰς τὴν χρυσοθηρίαν.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΜΠΟ δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν ἦσαν γείτονες τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἐργάζοντο εἰς τὴν Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην, ἐκείνη μελαγχρονὴ με γαλανὰ μάτια, αὐτὸς ξανθὸς με μαῦρα μάτια, νεὶ καὶ οἱ δύο, καὶ οἱ δύο ὠραῖοι· καὶ ἀκόμη οὐδὲ λέξιν εἶχον ἀναλλάξει.

Ἄφου δὲ ἐγνωρίζοντο διόλου δὲν εἶχον καὶ κἀνένα λόγον νὰ συνομιλήσουν, ἄλλως τε ἡ ἐργασία τοὺς ἀπερρόφα. Ἐν τούτοις κἀπου κἀπου, ὅταν ἡ ὠραία μελαγχρονὴ ἦτο ὅλος διόλου βυθισμένη εἰς τὴν μελέτην, οἱ μέλανες ὀφθαλμοὶ τοῦ γείτονος ἐτόλμων νὰ τὴν θεωρῶσι καὶ ὅταν πάλιν ὁ ξανθὸς κύριος ἦτο ὅλος εἰς τὰ βιβλία του, δύο γαλανὰ μάτια, δεῖλὰ καὶ πονηρά, τὸν ἠτένιζον. «Ἐἶσαι πολὺ εὐμορφῆ!» ἔλεγον ἀπροκαλύπτως τὰ μαῦρα μάτια. «Δὲν μοῦ προξενεῖς ἀντιπάθειαν», ἐπιθύριζον τὰ γαλανὰ. Ἀλλὰ τὰ πράγματα περιωρίζοντο ἕως αὐτοῦ.

Διήρκει λοιπὸν αὐτὴ ἡ ἱστορία καμμὶ δεκαπενταριά ἡμέρας, ὅτε μίαν ἡμέραν, ἡ ὠραία μελαγχρονὴ, τρομάξασα ἀπὸ μίαν σφήκα, ἥτις ἐπέτα πλησίον της, ἔρριψε χαμαὶ δι' ἀποτόμου κινήματος τὸ μολυβοκόνδυλόν της καὶ δύο τρία βιβλία. Ὁ ξανθὸς κύριος ἐμάζευσε τὰ βιβλία καὶ τὴν μολυβοῖδα, εἰδώξεν τὴν σφήκα καὶ ἔλαθεν ὡς ἀμειβὴν τοῦ κατωρθώματος αὐτοῦ ἐν «εὐχαριστῶ, κύριε», ἀπαγγελλθὲν διὰ φωνῆς διανοῦς ὡς κρύσταλλον.

— Φοβεῖσθε τὰς σφήκας, δεσποινίς; εἶπεν οὗτος μειδιῶν.

— Ναί, κύριε, ἀπεκρίθη ἐκείνη, τὰς φοβούμαι ὑπερβολικᾶ.

Καὶ ἐβυθίσθη αὐτὴ εἰς τὴν μελέτην της.

Δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας μετὰ ταῦτα, ἐκείνη ἦλθε με ἐν μανθῆλι γεμάτο ἀπὸ ὀγκώδεις καὶ βαρεῖς τόμους, τοὺς ὁποίους ἐχρειαζέτο διὰ τὴν ἐργασίαν της. Ὅτε δὲ ἠγέρθη πρὸς ἀναχώρησιν, ὁ ξανθὸς τῆς γείτων ἠγέρθη καὶ αὐτὸς καὶ τὴν ἠκολούθησε.

— Τὰ βιβλία αὐτὰ εἶνε πολὺ βαρεὰ διὰ σὰς, δεσποινίς; ἐπιτρέψατε νὰ σὰς βοηθήσω εἰς τὸ κουβάλημα, εἶπε λαμβάνων τὸ δέμα.

— Περιττὸν εἶνε, κύριε, σὰς εὐχαριστῶ· δὲν πάγω μακριὰ· θὰ ἐμβῶ εἰς τὸ λεωφορεῖον ἐδῶ παρακάτω.

— Ἄλλ' ὄπως δὴ ἔπειτα εἶνε ἀρκετὴ ἀπόστασις καὶ θὰ κουρασθῆτε. Ἄλλως τε βρέχει καὶ ὅλα καὶ θὰ εἴσθε ἠναγκασμένη νὰ κρατῆτε καὶ ὀμπρέλλα. Ἦτο ἀληθές· ὁ οὐρανὸς συνώμουνε κατὰ τῆς ἐπιμονῆς τῆς νεῆς· ἔβρεχε κρουνηδόν.

Ἡ ὠραία μελαγχρονὴ προσέβλεψε γύρω, ἦνοιξε τὸ ἀλεξιβροχὸν της καὶ εἰδίστασε πρὸς στιγμὴν· ἀλλ' εἶτα, ἀποφασιστικῶς, ἐδέχθη εὐχαριστοῦσα τὸν συνοδὸν της. Καὶ ἰδοὺ ἀμφοτέρω συμβαδίζοντες ὑπὸ τὴν βροχῆν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ὁμιλῶσι. Πράγματι, τί νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅταν δὲν γνωρίζῃ τὸν ἄλλον!

— Τί ἀσχημὸς κείρος, εἶπε τέλος ὁ ξανθὸς γείτων.

— Ναί, πολὺ ἀσχημὸς, ἀπήντησεν ἡ ὠραία μελαγχρονὴ.

Καὶ αὐτὸ ἦτον ὅλον. Χαριτωμένη συνδιαλέξεις!

Ἀκόμη ὀλίγον δρόμον καὶ ἰδοὺ ἡ βροχὴ μετατρέπεται εἰς χάλαζαν, χονδρὰν ὡς κάρσα.

— Ἐμβάτε γρήγορα κάτω ἀπὸ τὴν αὐλόθυραν αὐτὴν, δεσποινίς, ἀνέκραξεν ὁ νέος· καμμὶ ὀμπρέλλα δὲν ἀντίχει εἰς τέτοιο χαλάζι.

Κλινοῦνται τὰ ἀλεξιβροχᾶ. Ὑπὸ τὴν θύραν ὁ ξανθὸς γείτων καὶ ἡ συνοτροφὸς του βλέπουν πίπτουσαν τὴν χάλαζαν.

— Καλὲ τί κακὸ, καὶ νὰ ἰδῆ; ποῦ θὰ μείνω ἀργά, ἂν ἐξακολούθησῃ! ἀνεφώνησεν ἀπελπιστῶς ἡ νεῆ.

— Ἀργά... ἀπὸ τοὺς γονεῖς σὰς;

— Ὅχι. Δὲν ἔχω γονεῖς.

— Πῶς! ζῆτε ὀλομόναχῃ εἰς τὸ Παρίσι;

— Ὅχι. Μένω εἰς τῆς κυρίας Ρεμπῶ, ἡ ὁποία διευθύνει ἐν ἰδιωτικῶν παρθεναγωγείον.

— Καὶ ἀκολουθεῖτε μαθήματα αὐτοῦ, βέβαια;

— Ὅχι, δὲν ἀκολουθῶ μαθήματα, εἶπεν ἐκείνη γελοῦσα, ἀλλὰ παραδίδω.

Ὁ ξανθὸς γείτων τὴν προσέβλεψεν ἔκπληκτος. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πῶς μὴ τὸσον ὠραία μελαγχρονὴ καὶ τὸσον νεῆ παρεδίδο μαθήματα.

— Ναὶ μὴ ταῦτα παραδίδω, ἐπανέλαθεν ἐκείνη. Καὶ δι' αὐτὸ φοβούμαι μὴ ἀργεπρήσω.

— Καὶ τί παραδίδοτε;

— Ὡ! κάμνω πολλὰ μαθήματα· ἱστορίαν, γαλλικὴν γλώσσαν, φιλοσοφίαν.

— Καὶ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τί μελετᾶτε;

— Μαθηματικά.

Καὶ πάλιν ὁ νέος ἔμεινεν ἀπορῶν. Ἄλλ' ἡ συνοτροφὸς του τὸν παρητήρει με τὸσον ἀγνόν καὶ τὸσον φυσικὸν ὕφος ὥστε δὲν ἐτόλμησε νὰ τῆ ἐκφράσῃ τὴν ἐκπληξίν του.

— Νὰ, ἔπαυσε τὸ χαλάζι, εἶπεν ἡ νεῆ αἴφνης με φαιδρὸν τόνον. Ἄλλὰ ἐπέραςε καὶ ἡ ὥρα. Θὰ πάω ἀμάξι, τὸσον τὸ χερσότηρον!

Καὶ ἔνευσεν εἰς ἕνα ἀμαξηλάτην νὰ σταματήσῃ.

— Εὐχαριστῶ καὶ πάλιν, κύριε, διὰ τὸν κόπον σὰς. Καλὴν ἐντάμωσιν!

Ἡ ἀμαξία ἐξηφανίσθη ὡς ὄνειρον.

Τὴν ἐπαύριον, συννητήθησαν αὐτὴς εἰς τὴν Βιβλιοθήκην. Ὁ ξανθὸς γείτων ἐχαίρετῃσε τὴν γείτονα του, τὴν ἠρώτησεν ἂν ἠργασθῆσεν ἀπὸ τὸ μαθηματῆ τῆς ἐκείνη ἀπήντησε χαριέντως με ἐν μειδίωμα ὅτι ὄχι καὶ ὅτι τὸν νύχαριστε· καὶ ἔπειτα ἐκυψεν ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν βιβλίων της.

Ἄλλαι δεκαπέντε ἡμέραι παρέρχονται οὕτω. Χαίρειται καὶ οὐδὲν πλέον. «Προκομμένη πρόδος!» ἀνελογίζετο ὁ ξανθὸς γείτων.

Πρωῖαν τινὰ βαρυνθεὶς τὴν μελέτην ὁ νέος μετέβη νὰ κάμῃ ἕνα γύρον εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Λούβρου. Ἐξέλεξε δὲ τὸ προσφιλές του μέρος, τὰς αἰθούσας τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλυπτικῆς. Ἦσαν ἐρημὶ καὶ οἰσιπληαί. Μόνον τὰ θεῖα μάρμαρα ἐπάλλοντο ἐκεῖ πλήρη ζωῆς.

Αἴφνης ὁ ξανθὸς γείτων ἐστάθη. Εἶχε διακρίνει ὀρθίαν, ἐν ἐκστάσει πρὸ τοῦ τεμαχίου τῆς ζωφόρου, ἥτις παρίστα τὴν Προμηθεὺν τῶν Παναθηναίων, τὴν μελαγχρονὴν του φίλην. Ἐστράφη μετ' ὀλίγον αὐτῆ καὶ τὸν εἶδε· ἐκείνος τὴν ἐχαίρετῃσεν, ἡ δὲ νεῆ τῷ εἶπε·

— Ἰδέτε, κύριε, τί ὠραῖον!

— Ναί, θαυμάσιον. Πόσον χαίρω διότι ἀγαπᾶτε τὴν ἑλληνικὴν γλυπτικὴν!

— Δὲν εἶνε ἄξιον ἀπορίας τὸ πρᾶγμα· οἱ Ἕλληνες εἶνε ὀλίγον πρόγονοὶ μου. Εἶμαι Προβηγιανὴ!

— Προβηγιανὴ! εἶπεν ὁ ξανθὸς γείτων. Ἄλλ' ἔχετε προσφρᾶν Παρισίης.

— Ἐν πρώτοις μόνον εἰς Παρισίους πρὸ πολλοῦ. Ἐπειτα δὲ δὲν ἔχω ὄλους διόλου καὶ ἀκριβῶς παρισίην προσφρᾶν. Μοῦ ἔμεινε μικρὸν τι ἴχνος πολὺ ἐλαφρὸν ἀπὸ τὴν Μεσημβρίαν, καὶ θὰ τὸ διεκρίνετε ἐὰν δὲν ἦσθε ξένος.

— Καὶ πῶς τὸ ἐκαταλάβετε ὅτι εἶμαι ξένος;

— Ἀπὸ τὴν προσφρᾶν σὰς καὶ ἐγώ.

Τὸ πρᾶγμα δὲν ἐπεδέχετο ἀντίρρησην. Ἄλλως τε ἡ ὠραία μελαγχρονὴ εἶχε ἀρχίσει πάλιν νὰ θαυμάζῃ τὴν ζωφόρον τῶν Παναθηναίων. Καὶ ὄσφ τὴν ἐβλίπε, τὸσφ οἱ ὀφθαλμοὶ της ἐγίνοντο σύννοι καὶ μάλιστα περίλυποι.

— Τί συλλογίζεσθε; εἶπεν ὁ νέος.

— Ἐπιθύμουν νὰ ἤμην μία ἀπὸ τὰς περικαλλεῖς αὐτὰς λιθίνας ἑλληνίδας! ἢ μία ἀπὸ τὰς ὠραίας ἐκείνας ἀποθνήσκουσας, τῶν ὁποίων, καθὼς λέγει ὁ Chenier, αἱ ψυχὰ ἐπανέρχονται καὶ ὡς νεοαὶ ἀναμνησθῶνται με τὸν ἀέρα.

— Καὶ μήπως ἡ ζωὴ δὲν ἀξίζει ὅσον καὶ τὸ ὄνειρόν σὰς;

— Δι' ἐμὲ, βεβαίως ὄχι.

Ὁ ξανθὸς γείτων ἠσθάνετο κορυφούμενον τὸ ἐνδιαφέρον του· ἀλλ' ἡ εὐειδὴς μελαγχρονὴ δὲν ἐπαίνετο διατεθειμένη νὰ ἐξακολούθησῃ. Ἦρχισε νὰ μειοῖξ με ἦθος ἀμέριμον καὶ εἶπεν ἀλλάσσουσα τόνον.

— Χαίρετε, κύριε· ἀναθάνει εἰς τὸ τμήμα τῆς ζωγραφικῆς.

— Μὰ σταθῆτε ὀλίγον, ... κυττάξατε... εἶδατε αὐτὸ τὸ ἀνάγλυρον;

— Τὰ εἰσεύρω ὅλα ἀπ' ἐξω ἐδῶ· ἐρχομαι συχνά.

— Καὶ δὲν σὰς εἶνε δυσάρεστον νὰ ἐργεσθε βλομόναχῃ εἰς ἐν μουσεῖον;

— Ὅχι· Διατί; Εἶμαι ἐλευθέρη τοῦλάχιστον νὰ σταθῶ μίαν ὥραν πρὸ ἐνὸς ἑλληνικοῦ ἔργου, κατ' ἀρέσκειάν μου. Καὶ κανεὶς δὲν μοῦ εἶπε ποτὲ τίποτε.

Καὶ ἀπεμακρύνετο ἤδη, ὅτε ἐκείνος ἀνέκραξε·

— Δεσποινίς, σὰς παρακαλῶ, πρὶν φύγητε, εἰπάτε μοὶ τὸ ὄνομά σὰς, διὰ νὰ...

— Διὰ νὰ, τί; ὀνομάζομαι Μαργαρίτα· ἀλλ' ὅταν ἤμην παιδάκι εἰς τὴν πατρίδα μου μ' ἔλεγον Μαγαλὴ καὶ σχεδὸν εἶται με φωνάζουν ἀκόμη.

Καὶ σέει;

— Δημήτριος Ἀλεξάνδροβιτς Κολοβίν.

— Ἄ! εἶσθε Ρώσσοι, καλὰ τὸ εἶλεγα. Ἀλλὰ διατί εἶσθε εἰς τὴν Γαλλίαν;

— Εἶμαι ἐξόριστος.

— Δὲν εἶσθε μηδενιστῆς, τοῦλάχιστον;

Καὶ τοῦτο με τόνον ἐποτρυνόμενον ἄμα καὶ με ἀγανάκτησιν.

— Ὅχι, διόλου.

— Τόσον τὸ καλλίτερον. Σεῦρτε, ἐγὼ ἀποστρέφομαι τοὺς μηδενιστὰς, τοὺς ἀναρχικοὺς, τοὺς ριζοσπάστας. Ἀλλὰ τότε, διατί σὰς ἐξώρισαν;

— Δι' ἐγὼ γλῆμα ἐσχάτης προδοσίας. Διότι ἐγραψα καὶ ἐδημοσίευσα τὰς ἐντυπώσεις μου ἐπὶ ἀνελευθέρων ἐκ περιόδεας ἀνά τὴν ρωσικὴν Πολωνίαν.

— Πέρουσι; ... Μήπως εἶνε ἐκείνη ἡ δίκη, περὶ ἧς ἐγραψαν τόσα αἱ ἐφημερίδες; ... Ἐλεγον ὅτι ὁ καταδικασθεὶς ἐπέτελλετο εἰς Σιβηρίαν.

— Ναί, ἀλλ' ἐδραπέτευσα καθ' ὁδόν.

— Ἄ! Θεὲ μου, τί περιεργον! εἶπεν ἡ Μαγαλὴ. Ἐγὼ ποῦ παρηκολούθηον τὴν δίκην αὐτὴν με τὸσον ἐνδιαφέρον καὶ ἀνυπομονήσιν πέρουσι! ποῦ νὰ φαντασθῶ... Ναί, ναί, αὐτὸ ἦτον τὸ ὄνομα, Δημήτριος Κολοβίν.

Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ αἱ ἐρατεινὰ ἐκ μαμαρῶν Ἑλληνίδες ἐξηκολούθηον προχωροῦσαι ἀρμονικῶ καὶ βραδεῖ βήματι ἐπὶ τῆς ζωφόρου τῶν Παναθηναίων.

— Εἶνε ἐνδοκα ἡ ὥρα, εἶπεν ἡ Μαγαλὴ· ἀνοίγει ἡ αἰθουσα τῶν Ταναγραίων καὶ τρέχω νὰ τὰ κμακρῶσω λιγάκι πρὶν φύγω. Au revoir, κύριε.

— Χαίρετε, δεσποινίς.

Τὴν φορὰν ταύτην μέγα βῆμα ἐγένετο εἰς τὴν γνωμίαν. Τὰς ἐπομένους ἡμέρας, ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ συνωμίθησαν ἐλευθέρως καὶ ὁ Ρώσσοις διέκρινεν ὅτι ἡ μελαγχρονὴ τῆς γείτων πρέπει νὰ εἶχεν ἐπαναγνώσει εἰς παλαιὰς ἐφημερίδας τὰς λεπτομερίας τῆς δίκης του, διότι ἐνθυμείτο τὰ πάντα ζωηρότατα. Τὸν ἠρώτησεν ἂν πρᾶγματι ὁ Τσάρος εἶχε δημύσει

ἢ

ἢ

ἢ

ἢ

τὴν περιουσίαν του. Ἐκείνος ἀπήντησε καταφατικῶς. Καὶ δὲν ἦσαν μικρὰ πρᾶγματα ἡ περιουσία ἐκείνη· ἀπέραντο γκαί εἰς τὸ κυβερνεῖον Ὀρέλ.

Ἐξ ἄλλου πάλιν ὁ Δημήτριος ἠρώτησε περὶ τῆς γείτονος του. Ἐμαθε ποῦ κατοκεῖ καὶ μετὰ πολλὰ κατώρθωσε νὰ συστηθῆ εἰς τὴν κυρίαν Ρεμπῶ. Συνέβη δὲ ὥστε ἀφου ἐγνωρίσθησαν ὀλίγον οἱ δύο νεῖο γείτονες τῆς Βιβλιοθήκης ἐγνωρίσθησαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον.

Πρωῖαν τινὰ ἐπανευρήθησαν εἰς τὸ Λούβρον πρὸ τῆς ζωφόρου τῶν Παναθηναίων. Συναντηθέντες ἠρθρίασαν, εἶτα δ' ἐμειδίασαν.

— Καὶ διατί ἐλέγατε ὅτι θὰ ἐπροτιματε νὰ ἦσθε ἀγαλμα παρὰ νὰ ζῆτε; ἠρώτησεν ὁ Δημήτριος ὡς εἰ ἐξηκολούθει ἀπλούστατα τὴν ὀμιλίαν τῆς πρώτης των συναντήσεως.

— Διότι ἐὰν ἤμην ἀγαλμα, δὲν θὰ ἠσθάνομην.

— Ἄλλ' εἶνε ἴσως ἐνίοτε κελὸν πρᾶγμα νὰ αἰσθάνηται τις.

— Νὰ λοιπὸν, διότι δὲν θὰ ἐζῶν. Μισῶ τὴν ζωὴν.

— Σέει; τόσον νεῆ καὶ τόσον...

— Δηλαδὴ μοῦ τὴν ζωὴν μου. Καὶ δὲν εἰμπορῶ νὰ ζῶ ἄλλως. Εἶμαι πτωχὴ, πρέπει νὰ ἐργάζομαι. Ἐὰν ἤμην ἄνθρωπος ἐγγίνονμην στρατιώτης· ἀλλ' εἶμαι γυνὴ, πρέπει νὰ παραδίω, διότι δὲν μπορῶ νὰ γίνω μοδίστα, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ἄλλ' ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι ἠγαπᾶτε τὴν ἐργασίαν.

— Τὴν ἐργασίαν, ναί, τὴν ἐργασίαν μου, τὴν ἐλευθέραν μου ἐργασίαν, τὰς ἀναγνώσεις μου, τὰ μαθηματικά μου, τὰ ὅποια σπουδάζω διὰ νὰ δυναθῶ ἀργότερον νὰ φθάσω εἰς τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν. Ναί, τ' ἀγαπῶ αὐτὰ, μολονότι με κάμνουν τρελλὴν καὶ δυστυχῆ. Καὶ ὅταν θὰ μάθω περισσότερα θὰ εἶμαι ἐτι δυστυχιστέρα διότι θὰ γνωρίζω διατί δὲν εἰμποροῦμαι νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλ' αὐτὴν τὴν ἀνίαν τὴν ἀγαπῶ.

Τὴν ἄλλην πληξὴν δὲν μπορῶ ἐγὼ νὰ ὑποφέρω.

— Τὴν ἄλλην... ὀηλαδὴ ὅτι εἶσθε πτωχὴ;

— Ὅχι. Γνωρίζω κάλλιστα ὅτι εἶνε τρελλὰ καὶ λέγη κανεὶς «ἐν ἤμην πλοῦσιος θὰ ἤμην εὐτυχῆς». Οἱ πλοῦσιοι δὲν εἶνε εὐτυχιστέροι μου· βασιλεύονται μόνον δι' ἄλλα πρᾶγματα, ἰδοὺ ἡ μόνη οἰαφορά. Λέγω ὅτι εἶμαι δυστυχῆς ἐπειδὴ διδάσκω, ἀλλὰ κατὰ βάθος δὲν εἶνε αὐτὸ· εἶμαι δυστυχῆς διότι ζῶ.

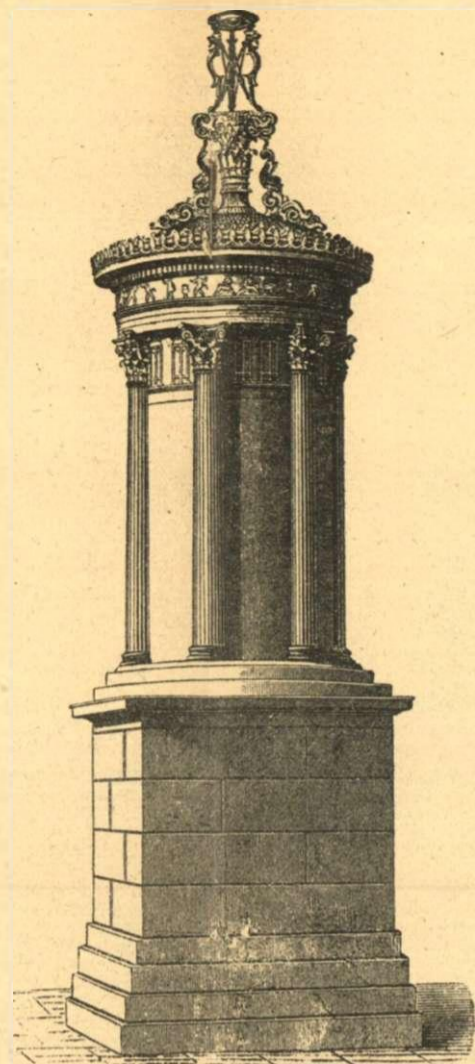
Καὶ ἤρξατο νὰ κλαίῃ. Αἱ ὠραῖαι Ἑλληνίδες τοῦ Φειδοῦ, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς γαλήνης των, ἐπρίνετο οἰκτερεύουσαι τὴν δυστυχίαν της. Ἄλλ' ἴσως καὶ ἐμειδίον ἀναλογιζόμεναι, ὡς καλλι Ἑλληνίδες, ὅτι καὶ μόνον τὸ φῶς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ ἔρωις ἀρούσιν ὅπως καλλυνοῦσι τὴν ζωὴν.

Ὁ Ρώσσοις δὲν περιέμενε τὰ σάκρυα ἐκείνα τὸν συνετάραξαν.

— Δεσποινίς, μὴ κλαίετε, σὰς παρακαλῶ! ἀνέκραξε. Δὲν εἰσεύρετε λοιπὸν ὅτι... ὅτι μὰς ἀκούει ὁ φύλαξ;

Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

Ἀστεροσκοπεῖον

Πάρνης

Θησοῦον

Πεντέλη

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λυκαβητός

Ἀκρόπολις

Υμητός

— Πόσον εύχαριστοίμαι 'πού δὲν μὲ περιφρονεῖτε ! εἶπεν ἡ νέα μὲ ἀκτινα εἰς τοὺς κυανοὺς ὀφθαλμοὺς. Βλέπετε δὲν μὲ ἀφῆκαν νὰ ζήσω εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου, ἀλλὰ μὲ ἀνέβρεψαν εἰς τὸ Παρίσι καὶ ἐγέμισεν ἡ καρδία μου ἀπὸ πόθους καὶ ὄνειρα, ἐγνώρισα περισσότερα τοῦ δένοντες !

— Ἐννοῶ. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ εἶμαι δυστυχὴς διότι εἶμαι πτωχὸς καὶ ἐξόριστος. Εἶμαι δυστυχὴς διότι ἐμαθα ὅτι ἡ ἐπιτυχία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀνήκει εἰς τὴν βίαν καὶ τὴν ὑποκρισίαν. Ἦγάπων τὴν πατρίδα μου καὶ δὲν δύναμαι πλέον νὰ τὴν ὑπερητήσω. Ἐπραττον τὸ καλὸν εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐνόσω ἤμην εἰς τὰ κτήματά μου καὶ τώρα μοῦ ἀφῆρεσαν τὰ πάντα, ἡ ζωὴ μου εἶνε χωρὶς κανένα σκοπον. Ἐν τούτοις, δὲν εἶμαι καθὼς σὰς, δὲν ἀπελπίζομαι ὡς πρὸς τὴν εὐτυχίαν... Δὲν εἶσθε τῆς ἰδέας ὅτι δύναται τις νὰ εὐτυχῆσῃ... ἔξ ἔρωτος ;

— Ὅχι, εἶπεν ἐκείνη ἀποφασιστικῶς, ὄχι ὅταν εἶνε πτωχοί, ἐκτός πλέον ἐὰν σπείσουν νὰ ἀπολαύσουν ὑπερβολικὴν εὐτυχίαν ἐπὶ ὀλίγιστον χρόνον καὶ εἵπειτα νὰ ἀποθάνουν.

— Ἐστω· ἀλλὰ τέλος πάντων θὰ ἔχουν ζῆσι εὐδαίμονες. Οὕτω, παραδείγματος χάριν, — φύλαξ δὲν ὑπάρχει, — ὑποθέσωμεν ὅτι σὰς ἀγαπῶ καὶ ὅτι σὰς ζητῶ εἰς γάμον.

— Θὰ ἔλεγα ὄχι, εἶπεν ἡ Μεγαλὴ ὠχρὰ ὡς νεκρὰ καὶ στηριζομένη ἐπὶ λιθίνου σαρκοφάγου. Εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ ἐγίνονην αἰτία τῆς δυστυχίας σὰς. Δὲν θὰ ἤμπορούσαμε νὰ φριξώμεν καὶ μεγαλώσωμεν τέκνα. Ἦ ἐνδεῖα θὰ ἐφόνευε γρήγορα τὸν ἔρωτά σας καί... ἐγὼ θὰ ἀπέθνησκον τότε.

— Ἀλλὰ τότε, Μεγαλὴ, μὲ ἀγαπᾶς καὶ σύ ;
— Ναί, μὲ ἔβλεπεν τὴν καρδίαν, μὲ ἔβλεπεν τὴν ψυχὴν. Θὰ εὐδεχόμην ἐὰν σὲ ἤγάπων ὀλιγότερον. Ἄλλ' ὄχι, ὄχι. Ἄλλως τε οὐδ' εἰς ἐμαυτὴν ἔγω πεποιθισμὸν δὲν εἶμαι γενναία, δὲν δύναμαι νὰ ὑπερέσω τὴν πενίαν καὶ θὰ σὲ καθίστανον δυστυχῆ καὶ αὐτὸ δὲν τὸ θέλω, διότι εἰς τὸν κόσμον δλόκληρον μόνον σὲ ἀγαπῶ.

Ἐστῆριξε τοὺς ἀγκύνας ἐπὶ τοῦ σαρκοφάγου, τὸ μέτωπόν της ἐπὶ τῶν χειρῶν καὶ ὠλόλυξεν ἀπελπὶς.

— Ἄκουσε, φίλη μου, εἶπεν ἐγγύτατα αὐτῆς ἡ πραεὶς φωνὴ τοῦ Δημητρίου, σὲ ἐνοῶ, σὲ εὐχαριστῶ καὶ μάλιστα σκέπτομαι καὶ ὀλίγον καθὼς σύ. Ἄλλ' ἄκουσον. Οὐτε ἐγὼ ἀγαπῶ πλέον τὴν ζωὴν. Καὶ ἐγὼ φοβοῦμαι τὴν ἐνδεΐαν, ἥτις θὰ σὲ ἐκάμει νὰ ὑποφέρῃς καὶ θὰ ἐμάραινε τὴν καλλονὴν καὶ τὴν ἀθωότητά σου. Ἄλλ' ἔλεγε πρὸ ὀλίγου ὅτι εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ σπείσῃ εἰς εὐτυχίαν πάρα πολὺ καὶ κατόπιν ν' ἀποθάνῃ.

Ἦ Μεγαλὴ ἐστρεφέν ὀλίγον τὴν κεφαλὴν καὶ προσέβλεψε τὸν σύντροφόν της διὰ μέσου τῶν δακρυῶν της.

— Ναί, ναί, νὰ ἀποθάνωμεν. Νὰ ἀποθάνωμεν μετὰ τὴν σελήνην τοῦ μέλιτος, Μὰς θθάνουν ὅσα ἔχομεν διὰ νὰ διέλθωμεν χαριτωμένον μελίμνηνα. Νὰ συζυγῶμεν, ν' ἀγαπήθωμεν μέχρι τρέλλας, νὰ φύγωμεν μαζῆ διὰ κανένα ὠραῖον τόπον, καὶ εἵπειτα ν' ἀποθάνωμεν. Ν' ἀποθάνωμεν πρὶν πλακώσῃ τὸ γῆρας, πρὶν παρακμάτῃ ὁ ἔρως. Θέλεις, ἀγάπη μου ;

Ἦ Μεγαλὴ ἀφῆκε τὸν σαρκοφάγον, ἐκρύψε τὸ μέτωπόν της ἐπὶ τοῦ ὄμου τοῦ Δημητρίου καὶ εἶπε χαμηλοφώνως :

— Ναί.
Ἐξῆλθον ὁμοῦ τοῦ μουσείου. Ἐξῶ ἔλαμπεν ἥλιος, χρὰρ Θεοῦ.
— Σὲ συνοδεῦω λιγάκι, ἂν μοῦ τὸ ἐπιτρέπησῃς, εἶπεν ὁ Δημήτριος. Ἴδες, ὁ οὐρανὸς μειδίξ. Πού θὰ διέλθωμεν τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ γάμου μας ;
— Ὅπου ἀγαπᾶς, φίλε μου.
— Ὅχι, σὺ θὰ ἐκλέξῃς.

— Λοιπὸν εἰς τὴν Ἑλβετίαν· εἶχα μανίαν νὰ ταξειδεύσω ἐκεῖ ἐφέτος καὶ εἶχα οἰκονομήσει κατὶ τι εἰς αὐτό. Ἦθελα νὰ ἰδῶ λίμνας καὶ παγωνάς. Καὶ εἵπειτα, τὰ βουνὰ εἶνε καταλλήλιστα διὰ νὰ φονεθῇ κανεὶς. Πῶς θὰ ἀποθάνωμεν ; Πνιγόμενοι ἢ ἀναρριχώμενοι εἰς τὸ Finster-aurnhorn ;

— Θὰ ἀγαπηθῶμεν πρῶτον καὶ εἵπειτα θὰ ἐκλέξωμεν τὸ εἶδος τοῦ θανάτου.

Συνεζύχθησαν μετὰ ἐξ ἑβδομάδας, ὠραίαν τινὰ πρῶϊν τοῦ Ἰουλίου. Ἦκτινοβόλου ἐξ εὐδαίμονος, διότι ἀμφοτέροι ἐφρόνον ὅτι ὁ ἔρως καὶ ὁ θάνατος εἶνε τὰ ἄριστα τῶν ἐδῶ κάτω πραγμάτων. Δὲν ἐφροβούτον τὴν ζωὴν, ἀποφασίσαντες νὰ μὴ ζητήσωσι παρ' αὐτῆς τίποτε. Ἀνεχώρησαν ὁμοῦ, ἐλεύθεροι καὶ ἐλαφροί, ἀλληλολατρευόμενοι.

Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἤρξατο, διὰ τὸ θελτικὸν ἐκεῖνο ζεῦγος,

βίος ἐμπλεῖς παραφόρου ἀγάπης, ἔρωτος παρκαδεῖσιν, αἰσθηματικῶν ἀπολαύσεων καὶ τρυφῆς ἀνηκούστου. Διέσχισαν τὴν μακρινὴν χώραν τῶν λιμνῶν καὶ τῶν Ἄλπεων καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἀναρριχώμενοι εἰς τὰς γραφικωτέρας κλιτύς, σταθμεύοντες εἰς τὰ ρωμανικώτερα ἐξοχικὰ ξηνοδοχεῖα, λεμβοπλοῦντες ἀνὰ τὰς λίμνας, βοτανολογούντες εἰς τοὺς λιμνῶνας, συλλέγοντες ἀνθὰ εἰς τὰς κσιλάδας, πίνοντες γάλα εἰς χαριστάτας ἐλθετικὰς καλύβας, ζωγραφίζοντες μεσαιωνικὰ εἱρεῖα ἢ φυσικὰς σκηνογραφίας καὶ διαδύοντες τὰς ἐσπέρας, ὅταν τῶν λιμνῶν ἡ θεσπεσία γαλήνη τοὺς ἐκάλει εἰς περίπατον ἐπὶ λέμβου. Περιήγαγον τὸν ἔρωτά των, τὴν καλλονὴν των, τὴν νεότητά των πανταχοῦ ἐνθα τῆς φύσεως τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ κάλλος προσελκύον τὴν ἐμφυτον τοῦ ἀνθρώπου καλαισθησικῶν. Εἰς τὰ ὄσα, παρὰ τὰ μικροχρόχρωμα νερά τῶν λιμνῶν, ἐνώπιον τῆς ἀφροσύνης ὁρμητῆ τῶν καταρρακτῶν, ἀπέναντι τῆς λευκῆς μεγαλοπρεπεῖας τῶν χιόνων, εἰς τὸ χεῖλος κρημνῶν, πικτοῦ τέλους ἐκελεύθησαν τὸ ἔσμα τῆς χερᾶς, τῆς εὐτυχίας, τοῦ ἔρωτος, ἀναπνέοντες ἀντὶ ἀέρος τρυφὴν καὶ συγκινήσει, ἀγαπώμενοι ὁσημέραι περισσότερον.

Τέλος μίαν πρῶϊν ἐξῆλθον μιᾶς χριτωμένης ἐρωτικῆς φωνεᾶς, τῆς ὁποίας μόλις διακρίνεται ἡ ἐρυθρὰ στέγη ἀνὰ μέσον τῶν δένδρων, καὶ διηυθύνθησαν πρὸς τὸ Oberalp, διασκελίζοντες φαιδρῶς τὰς ἀνάεντες ἀτραπούς. Καθόσον ἀνήρχοντο, ἀνέδουν ὀπισθὲν ὡν εἰς τὸν ὄριζοντα καὶ ἐφαταγαγούτο αἱ γιγνυτάδες ἐπάλλξεις τῶν ὀρέων καὶ ἡ μαγαζαρότης λευκόχρους τοῦ παγῶνος τῆς Ἁγίας Ἄννης. Ἐστρεφον πολλάκις καὶ ἔθεον, διότι ἐμπροσθὲν των οὐδὲν ἄλλο ἔβλεπον πλὴν ἐνὸς ρυακίου, ὅπερ ἀναβλύζον ἐκ τῆς λίμνης ἔρρεε σιωπηλῶς μεταξὺ βράχων καὶ χλόης. Ἐπαινον ἐπ' αὐτῶν οἱ καθαροὶ ἐκείνοι ἀνεμοὶ οἱ διελθόντες διὰ τῶν χιόνων. Πέραν μακρὰ, ὁ ἦχος τῶν κωδῶνων, ὡς ἀργυρὰ φωνή, ἐπέτα ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Andermat καὶ ἀνέβαινε πρὸς τὰς ὑψηλὰς καυαλάς.

Περιηγηταὶ κατερχόμενοι, ἐστράφησαν περιέργως πολλάκις λέγοντες :
« Ἴδου εὐμορφον ζεῦγος ἐραστῶν ! »

Ἐκείνοι προύχρουν χωρὶς νὰ σπείδωσιν, ἀλληλοκρατούμενοι ἀπὸ τῶν χειρῶν ἢ βαδίζοντες περιπλέγῳν, σταματώντες δὲ κάπου κάπου διὰ νὰ συλλέγωσι χρυσάνθεμα ἢ ἰόχρους ἀστέρτας.

— Ἄκου, ἄκου τῆς κριμάνης, εἶπεν ἡ Μεγαλὴ, τί μακρὰ πού εἶνε ! Ὁαρρεῖς 'πού μὰς ἀνακαλεῖ ἡ φωνὴ των.

— Θέλεις νὰ ἐπιστρέψῃς ὅπως ; ἠρώτησεν ὁ Δημήτριος.

— Ὅχι. Ἦγαπήθημεν· δὲν πῶθὸν τίποτε, τίποτε δὲν λυποῦμαι πλέον.

Τι ἀκταινὴ 'πού εἶνε ἡ μικρὰ ἐκείνη λίμνη τοῦ Oderalp, ἐν μέσῳ τῶν φλακρῶν κορυφῶν, τὰς ὁποίας κατοπτρίζει ! Ὅποια σιγηλὴ μελαγχολία εἰς τὰ ὑπνώτατα ἐκεῖνα νερά, ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τ' ἀγριοκουλουδα 'πού φωτρῶνον γύρω !

— Ἐθθάσκαμεν, εἶπεν ὁ Δημήτριος, ἂς καθήσωμεν νὰ ἀναπαυθῶμεν. Καθῆσε εἰς τὴν σιανὴν τοῦ βράχου αὐτοῦ 'πού προβάλλει ἐπάνω ἀπὸ τὰ νερά. Ἴδες τὰ λουλοῦδα αὐτὰ τί ὁροσερὰ καὶ εὐμορρα 'πού εἶνε. Εἶμαι εὐχαριστημένος ν' ἀποθάνω ἐδῶ· θὰ γείνομεν ἄνθη τῶν Ἄλπεων καὶ ὄχι σπαρτὰ διὰ νὰ τροφοδοτήσωμεν τὴν ζωὴν καὶ τὴν θλίψιν τῶν ἀνθρώπων.

— Ἐνθυμείσαι, εἶπεν ἡ Μεγαλὴ στηρίζουσα ἐν ἠδονικῇ νοηλείᾳ τὴν κεφαλὴν της ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ φίλου της, ἐνθυμείσαι τὴν ζωφόρον τῶν Παναθηναίων ;... Μὰς συνεπάθουν, μὰς ἐπόνουν αἱ ὠραῖαι ἐκείναι μαρμαρόπλαστοι Ἑλληνίδες· ἐγνώριζαν ἴσως ὅτι ἡγαπώμεθα καὶ ὅτι ἐμέλλομεν νὰ ἀποθάνωμεν ἐντὸς ὀλίγου... Οἱ Ἑλληνες ἐφροβούτο τὸν θάνατον.

Ἐγὼ δὲν τὸν φοβοῦμαι... μαζῆ σου.

Οὐδεὶς παρέστη μάρτυς τῆς τελευταίας ὥρας, ἣν διῆλθον ὑπὸ τὴν σιανὴν τοῦ βράχου ἐκείνου, ἀνάμεσα εἰς τὰ ἀγριοκουλουδα. Οὐδεὶς τοὺς εἶδε νὰ ἐγερθῶσι μειδιῶντες, μὲ τὰ μάτια κολημένα ὁ εἰς εἰς τοῦ ἄλλου, μὲ τὰς χεῖρας συμπεπλεγμέναις. Κάνεις δὲν τοὺς εἶδεν ὅταν ἀντήλλαξαν ἐν τελευταίον καὶ μακρὸν ἐρωτικὸν φίλημα καὶ εἵπειτα ἐνηγκαλισμένοι καθῶς ἦσαν, ὠλισθήσαν ὁμοῦ ἐντὸς τῶν ψυχρῶν καὶ γαληνιαίων ὑδάτων, διὰ ν' ἀποκοιμηθῶσι πλάγι-πλάγι, διὰ πικτοῦς.

Οὐδεὶς ὑπῆρξε μάρτυς, οὐδεὶς πλὴν τῶν σιωπηλῶν ὀρέων καὶ τῶν νεφρῶν, τὰ ὁποῖα ἀνῆρχοντο εἰς τὸν οὐρανόν.

[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ]

Ρόδοις

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

ΤΑ ΩΚΕΑΝΕΙΑ ΡΕΥΜΑΤΑ

Ἡ θάλασσα δὲν εἶνε ἀκίνητος, ὅπως οὕτε ἡ ἀτμόσφαιρα ἢ περιβάλλουσα τὴν γῆν ἀκίνηται. Μεγάλῃ ταλάντευσις γενικὴ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς τελείται εἰς τῆς ἡμέρας ὑπὸ τὴν ἐλξιν τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου· ἐννοούμεν τὰς παλιρροίας, ὧν ἡ πλημμυρὶς καὶ ἡ ἀμψωπὶς καλύπτουσι ἐκ περιτροπῆς τὰς ἀκτὰς τοῦ ὠκεανοῦ προεξέδουσαι εἰς τὰς περὶ τὴν ἡμέραν ἀνεναῶς μεταβαλλομένην. Ἦ κίνησις αὕτη τῶν ὑδάτων ὀφείλεται εἰς ἀστρονομικὴν αἰτίαν καὶ δὲν πρόκειται περὶ ταύτης ἐνταῦθα. Ἀλλὰ τὴν θάλασσαν ζωογονεῖ καὶ ἕτερα κυκλοφορία, μετεωρολογικὴ αὕτη, μάλιν περιπέλους καὶ πικιλοτέρα, δυναμικὴ σχεδὸν νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος παρὰ τοῖς ζώοις· ἡ θάλασσα διελαύνεται ὑπὸ ρευμάτων, ἅτινα κατευθύνονται ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς τοὺς πόλους καὶ ἀπὸ τῶν πόλων πρὸς τὸν ἰσημερινόν καὶ ἐμβαλλόντα εἰς ἐπικρινωτῶν τὰς-μάλιν ἀπομακρυσμένας θαλάσσας, διανέμουν τὴν θερμότητα ἀνὰ τὰς κατευθυνόμενας χώρας, ἐπανάγουσι τὸ ψυχρὸν ὕδωρ πρὸς τὴν ἀνακαυμένην ζώνην, ἐξομοῖοσι πανταχοῦ τὴν ἀλλορότητα καὶ τὴν χημικὴν ἰσορροπίαν τοῦ ὠκεανοῦ καὶ ἀποτελοῦσι τρόπον τινὰ τὸ ζωτικὸν ρεῦμα τῆς ὑδρογενεῖς σφαίρας, ὡς ὁ χυμὸς ὅστις ἀνέρχεται καὶ καταβαίνει ἐντὸς τῶν φυτῶν, ὡς τὸ αἷμα ὅπερ ἀναγεννᾶται εἰς τὴν καρδίαν ἀφοῦ κατανεμῆται ἀνὰ τὰ ἀπώτατα τοῦ ὀργανισμοῦ τὰ θρεπτικὰ αὐτοῦ στοιχεῖα.

Εἰς τὰς ἰσημερινὰς χώρας, τὰ ὑδάτα τοῦ ὠκεανοῦ ἠθύνονται πρὸς δυναμὰς δι' ἀνεναῶν κινήσεως, ἥτις ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ φέρει αὐτὰ πρὸς τὴν τροπικὴν Ἀμερικὴν. Τὸ εὐρὺ τοῦτο ρεῦμα, ἔχον 30 περίπου μιλίων πλάτος, προχωρεῖ καὶ θραύεται ἐπὶ τῶν παραλίων τοῦ Νέου Κόσμου. Ὡς ἐκ τοῦ σχήματος ὅμοιος τῆς ἡπείρου ταύτης, ἡ τὰ ἀνατολικώτερον ἀκρωτήριον κείται πολὺ κατωτέρω τοῦ ἰσημερινοῦ, τὸ μείζον μέρος τῶν ὑδάτων τοῦ ρεύματος τοῦτου διεμβύθεται πρὸς τὸν Μεξικανικὸν κόλπον, τὰς κρημνὰς τοῦ ὁποίου παραρρέον ἐξέρχεται αὐτὴς ὑπὸ τὴν ἐσχατιᾶν τῆς χερσονήσου Φλωρίδος καὶ ἀνέρχεται κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν.

Ὁ κόλπος οὗτος, κείμενος ἐν τῇ διακεκλιμένην ζώνῃ, περιστοιχίζεται ὑπὸ ὑψηλῶν ὀρέων, ἅτινα συγκεντροῦσιν ἐν αὐτῷ τὰς ἠλιακὰς ἀκτίνας εἰς εἰς τὸ βάθος ἀπεράντων χροάνης καὶ βραχθυροῦσιν αὐτοῖσι τὰ πυρὰ φλέγοντος κλίματος. Ἐκ τοιαύτης κλίσεως ἐξορματᾶται τὸ ἰσημερινὸν ρεῦμα, ὅπερ ἐντεῦθεν προελαμβάνει τὸ ὄνομα Ἐγκόλιον ρεῦμα (Gulf-Stream) καὶ σχηματίζει κατὰ τὴν ἐξέοδον τοῦ κόλπου ὁρητικὸν ὄριον ἔχον 300 μίτρων βάθος καὶ 14 λευτῶν πλάτους· τρέχει δὲ μετὰ ταχύτητος 8 χιλιόμετρον καθ' ὥραν. Τὰ θερμὰ καὶ ἀλυμρά αὐτοῦ ὑδάτα ἔχουσι χροῶμα βαθυκυανὸν ἰσχυρὸν καὶ διαφέρουσι τῶν πρασίνων αὐτοῦ ὄχθων, ἂς ἀποτελεῖ τὸ ὕδωρ τῆς λοιπῆς θαλάσσης. Ὁ πελώριος οὗτος ὑδάτινος ὄγκος παράγει κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ μεγάλην ταραχὴν καὶ ἀκολουθεῖ οὕτω τὸν ὄριον τοῦ χωρὶς ποτε νὰ ἀναμιχθῇ πρὸς τὸν ὠκεανόν. Εἶνε κοσμοεισὶας ποταμὸς ῥεῖων ἀνὰ τὰς ὑγρὰς ἐκτάσεις, ἐπὶ ὑδατώδους κοίτης. Οὕτε πλημμυρεῖ ποτὲ, οὔτε στερεῖται· αἰ ὄχθαι καὶ ἡ κοίτη του εἶνε στίβαδες ψυχροῦ ὑδάτος. Οὐδαμοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχει τόσον μεγαλοπρεπὲς ρεῦμα. Εἶνε ταχύτερον τοῦ Ἀμικζένιου καὶ ὁρητικώτερον τοῦ Μισσισιππῆ, ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποταμῶν τούτων τὰ ὑδάτα ἴσου οὐδὲ πρὸς τὸ χιλιεστὸν τῶν ὑδάτων τοῦ ρεύματος τοῦτου ἰσοδυναμοῦσι. Διὰ τοῦτο θερμιέτρον ὁ θαλασσοπόρος δύναται νὰ παρακλυθῆσθαι τὴν μεγάλην ὑγρὰν φλέβα· τὸ ὄργανον τοῦτο ἀλλεπαλλήλως βυθίζομενον εἰς τὰς ὄχθας καὶ ἐντὸς τοῦ ρευματος, δεικνύει θερμοκρασίας διαφερούσας κατὰ 15 ὄλους βαθμοῦς.

Ἰσχυρὸν καὶ ταχὺ τὸ Ἐγκόλιον ρεῦμα διήκει πρὸς βορρᾶν μέχρι τῶν οὐρτεων τῆς Νεβγείου, ἐθα συγκροτεῖται πρὸς πολικὸν ρεῦμα, ὅπερ σαφῶς εἶνε πελωρίους πάγου, ἀληθῆ πλωτὰ ὄρη πάγου τριμερὰ διὰ τοὺς ναυτιλλομένους· ἐκεῖ δὲ ἀφοῦ διὰ τῶν χλιαρῶν τῶν ὑδάτων τήξῃ τοὺς πάγους ἐκείνους, τὸ ρεῦμα φέρεται ἀνατολικῶς πρὸς τὴν Εὐρώπην, παρὰ τὴν ὁποίαν διγάζεται ἐκπιμπον μέρος μὲν τῶν ὑδάτων αὐτοῦ πρὸς τὰς Παγωμένας θαλάσσας κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν Ἰρλανδίας, Σκωτίας καὶ Νορβηγίας, πάλιρρον δὲ ἐν μέρει πρὸς νότον ὅπως συναντήσῃ περὶ τὸ μέσον περίπου τῆς Ἀφρικανικῆς παραλίας τὸ μέγα ἰσημερινὸν ρεῦμα καὶ ἐπανέλθῃ οὕτω πρὸς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ πηγὴν. Ἀποτελεῖται τοιουτοτρόπως τέλειον κλειστὸν ρεῦμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξ 20 εἰς 30000 χιλιόμετρον περίοδος αὕτη τελείται ἐντὸς τριῶν καὶ ἡμίσεως περιέπου ἐτῶν, καθὰ ἐγνώσθη ἐκ φιαλῶν πλωτῶν ριφθεῖσῶν ἐπίτηδες εἰς τὸ ρεῦμα τοῦτο. Τὴν αὐτὴν δὲ περίπου σὺν τοῖς ὑδασι πορεῖαν ἀκολουθοῦσι καὶ οἱ ἀνεμοὶ. Μεταξὺ Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ Εὐρώπης, ὅπως τὸ ρεῦμα φέρει τὴν θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς, οὕτω καὶ τὰ ἀντιρροεῖα ἀνέμων πνέουσι πρὸς τὴν Εὐρώπην· ὡς ἐκ τούτου δὲ ὁ ἀπὸ Ἠνωμένων Πολιτειῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν διάπλους γίνεται πολλῶν ταχύτερος ἢ ὁ τάναντα-

λιν, διότι ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτη περιπτώσει καὶ ὁ ἀνεμος καὶ τὸ ρεῦμα εἶνε ἐναντία.

Τὰ ὑδάτα τῶν τροπικῶν, διαπορευόμενα ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς πρὸς τὰς Ἀμερικανικὰς, ἰδεύουσι ὑπὸ τὰ πυρὰ ἡλίου εὐρισκόμενοι εἰς τὸ ζεῖθ καὶ θερμαίνονται διηλεκτῶς μέχρι τῆς ἐξόδου αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου. Τὸ ἐγκόλιον ρεῦμα χωροῦν ἐκείθεν πρὸς τὴν Εὐρώπην διατηρεῖ εἰσέτι τὴν μεγάλην θερμότητα, ἣν ἀπέκομισεν ἀπὸ τῶν τροπικῶν, καὶ ἰδοῦ ἐν τῶν μεγάλων καὶ θαυμασίων μέσων, ἀπεβάλλει βαθμῶν μέρος τῆς θερμότητος τοῦ κατανεύον αὐτὴν πρὸς τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ τὰς θαλάσσας δι' ὧν διέρχεται. Ἄλλ' ἡ θερμότης τῆς θαλάσσης μεταδίδεται εἰς τὴν ἡπείρον διὰ μέσου τῶν ἀνέμων καὶ ἐπειθεῖ αὐτὰ τὸν Ἀτλαντικὸν ἐπικρατοῦντες ἀνεμοὶ εἶνε οἱ δυτικαὶ καὶ πρὸς τὰ ΝΑ. ἀποκλίνοντες, τὰ αἶερα ταῦτα ρεῦματα ἔχοντα ὡς βάσιν ρεῦμα θερμοῦ ὕδατος μεταλαμβάνουσι τῆς θερμότητος αὐτοῦ καὶ πνέουσι πρὸς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ θερμοκρασίαν πολλῶν ὑψηλοτέρην ἢ ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τὸ θαλάσσιον ρεῦμα. Εἰς τὸ Ἐγκόλιον ρεῦμα ὀφείλει ἡ κεντρικὴ καὶ ἡ βόρειος Εὐρώπη τὸ εὐκαρὲς αὐτῆς κλίμα. ἴσως δὲ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ὡς καὶ αἱ παρακείμεναι χώραι εἰς τὸ ρεῦμα τοῦτο χρεωστοῦσι κατὰ μῆκος τὴν ἡπίαν αὐτῶν θερμοκρασίαν, τὸν γεωργικὸν των πλοῦτον καὶ συνεπὸς μῆκος τῆς ὕλητος καὶ ἠθικῆς αὐτῶν δυναμείας. Αἱ Βρετανικαὶ νῆσοι μάλιστα ἦθελον εἶναι αὐτοῦτοιο πολικαὶ καὶ ἀκαταίτητοι χώραι ἐὰν δὲν ἐθέρμινε καὶ ἐζωογονεῖ αὐτὰς τὸ διὰ τοῦ Ἐγκολπίου ρεύματος προεκοιζόμενον ἠλιακὸν θαλάσσιον.

Ὅπως εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον τὸ Ἐγκόλιον ρεῦμα διχάζομενον ἀνέρχεται πρὸς τὸν ἰσημερινόν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ πορείαν, οὕτω καὶ ἕτερα μέρη τοῦ ρευματος τοῦτου πολὺ μικροτέρα ἀφοῦ προκρούσῃ εἰς τὴν ἀνατολικὴν γωνίαν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, τὸ ἀκρωτήριον Saint-Roch κατέρχεται κατὰ μῆκος τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς καὶ εἶτα διαπερῶσα τὸν Ἀτλαντικὸν ἐκ Δ. πρὸς Α. ἐπανακλῆπτει πρὸς τὴν κάτω Ἀφρικὴν καὶ ἀναβαίνουσα πάλιν ἐνύτοι πρὸς τὸ μέγα τροπικὸν ρεῦμα, ὡς τὸ Ἐγκόλιον ἐμβαλλεῖ ἐν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ.

Ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸ Ἐγκόλιον ρεῦμα εὐρισκόμεν ἐν τῷ Εἰρηνικῷ Ὄκεανῷ ἕτερον θερμὸν ρεῦμα παρακλυθῶν τὰς ἀκτὰς τῆς Κίνας καὶ Ἰαπωνίας, ὅπερ οἱ ἰάπωνες γεωγράφοι σημειοῦσιν ἐπὶ τῶν χαρτῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Κοῦρο-Σίβο ἢ Μέλως ποταμοῦ, ἴσως ἐνεκα τοῦ βαθύς χροῶματος τῶν ὑδάτων αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἰνδικὸς ὠκεανὸς καὶ οἱ δύο παγωμένοι ὠκεανοὶ διαυλακίζονται ὡσαύτως ὑπὸ πολλαπλῶν καὶ πικιλιων ρευμάτων σχηματιζόντων εὐρύτατον ὑδρογραφικὸν δίκτυον. Ἦ μόνη διαφορά μεταξὺ τῶν δύο ἡμισφαιρίων εἶνε ὅτι εἰς τὰς νοτίους θαλάσσας τὰ ρεῦματα εἶνε πολὺ μικροτέρα, ἥττον ἀνεπτυγμένα καὶ δὲν ἐπιπρεάζουσι τόσον τὸ κλίμα τῶν νοτίων χωρῶν ὅπως τὰ βόρεια ρεῦματα. Ἐνθ' ἑφ' εἶπεν τὸ Β. ἡμισφαίριον ἀπολύει πολὺ εὐκαρεστερὸν κλίματος καὶ ἡ ζῶν τῶν πολικῶν πάγων κατέρχεται μόλις μέχρι 10 μιλίων ἀπὸ τοῦ πόλου, τὸ Ν. ἡμισφαίριον ὑπόκειται εἰς κλιματολογικὰς τραχύτητας ἀγνώστους παρ' ἡμῖν, ἡ δὲ παγοσκεπὴς ζῶνη προχωρεῖ μέχρις 22 μιλίων καὶ ἡμισείας ἀπὸ τοῦ πόλου.

Τὴν κυκλοφορίαν τῆς θαλάσσης συμπληροῦσι τὰ ὑποβρυχία ρεῦματα. Τὸ πολικὸν ρεῦμα, ὅπερ ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω συγκροτεῖται μετὰ τοῦ Ἐγκολπίου παρὰ τὴν Νεβγείου, καίει τότε νὰ ρεῖ

ΟΙ ΛΙΑΝ ΕΠΙΚΛΙΝΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΟΙ

ΟΙ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΟΙ ΕΙΝΕ ΜΙΚΡΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΗΝΑΓΧΑΣΜΕΝΟΙ ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ΝΑ ΜΗ ΠΑΡΕΝΟΧΛΩΣΙ ΚΑΤ' ΟΥΔΕΝ ΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΛΕΙΨΩΝ ΑΜΑΞΩΝ Η ΤΩΝ ΔΙΑΒΑΤΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΔΩΝ, ΑΣ ΔΙΕΛΑΥΝΟΥΝΟΥΣΙ. ΑΙ ΔΥΣΚΟΛΙΑΙ ΑΡΑ ΑΙ ΑΠΑΝΤΩΣΑΙ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΒΑΙΝΗ ΛΙΑΝ ΕΠΙΚΛΙΝΗ ΠΟΡΕΙΑΝ Ο ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΟΣ ΕΙΝΕ ΠΟΛΛῷ ΜΕΙΖΟΝΕΣ ΕΝ Τῇ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΧΙΟΔΡΩΜΩΝ Η ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΡΩΣΙΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚῆΣ ΓΡΑΜΜῆΣ, ΚΑΘΩΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΔΥΝΑΤὸΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ ΠΟΛΕΩΣ ΝΑ ΕΡΑΡΜΟΣΘΩΣΙΝ ΑΙ ΕΝ ΧΡῆΣΕΙ ΕΠΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΩΜΩΝ ΜΕΘΟΔΟΙ, ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ Η ΟΔΟΝΤΩΤῆ ΤΡΟΧΙΑ, Η ΚΕΝΤΡΙΚῆ ΤΡΟΧΙΑ ΤΟΥ FELL ΚΑΙ Η ΚΑΛΩΣ.

Δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ ἀναφέρωμεν δύο παραδείγματα ὀδοντωτῶν τροχιοδρόμων ἢ ἐν τοῖς ὁδοῖς τῆς Neufchâtel ἐν Ἑλβετία καὶ ὁ κυκλοφορῶν ἐν τοῖς ὁδοῖς τῆς Βάρμεν ἐν Σαξωνία, ἢν παριστᾷ ἡ προκειμένη εἰκὼν.

Ὁ δευτερός οὗτος ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος παρουσιάζει πολλὰ τὰ ἰδιόαξα καὶ ἐνδιαφέροντα. Ἡ ὁδὸς ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ κέντρον περιπόου τῆς πόλεως καὶ διασχίζουσα ὁδὸς καταλήγει εἰς ὕψωμα τι τῶν περίεξ λόφων, διήκουσα εἰς ὀλικὸν μῆκος 1630 μέτρων. Διαφορὰ ὕψους μεταξὺ ἀρχικοῦ καὶ τελικοῦ σταθμοῦ εἶνε 170 μέτρα, τοῦθ' ὅπερ ἰσοδυναμεῖ πρὸς μέσην ἐπίκλισιν 10 ἐπὶ τοῖς 100 περίπου. Ἡ γραμμὴ καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος εἶνε διπλῆ καὶ πλατύς 1 μέτρον. Μεταξὺ τῶν τροχιῶν ἑκατέρωθεν γραμμῆς κείται ἡ ὀδοντωτῆ τροχία τοῦ συστήματος Riggenbach, μηδὲν ἔξέχουσα ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ ἵνα μὴ παρακωλύσῃ τὴν κυκλοφορίαν.

Ἡ ἠλεκτρικὴ ὀχητηγεία γίνεται δι' ἐναερίου ἀγωγοῦ κατὰ τὸ ἀμερικανικὸν σύστημα ἢ λήψις τοῦ ρεύματος γίνεται διὰ trolley τοῦ συστήματος Siemens. Ἡ τάσις διανομῆς εἶνε 500 βόλτ.

Τὸ ἰδιόαξον ἐν τῇ γραμμῇ ταύτῃ εἶνε ὅτι αἱ κινήθηριαι μηχαναὶ εἶνε διατεθειμέναι οὕτως ὥστε κατὰ τὴν καθόδον τῆς ἀμαξῆς εἰς τὴν κατωφέρειαν, αἱ μηχαναὶ αὐταὶ παράγουσιν ἠλεκτρισμὸν, τὸν ὅποιον ἐκσπενδονίζουσιν ὡς ρεῦμα ἐπὶ τῆς γραμμῆς μὴ χρησιμοποιοῦσαι αὐτὸν πλέον διότι τότε ὁ τροχιόδρομος κινεῖται δυνάμει τῆς βαρύτητος. Οὕτω δὲ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν 65 τοῖς 100 ἐκ τῆς μηχανικῆς ἐργασίας, ἣν παράγει ἡ δυνάμει τῆς βαρύτητος καθόδου τοῦ ὀχήματος. Τὸ ἥμισυ ἀρα τῆς ἀναγκαίουσσης δυνάμεως πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῆς γραμμῆς προμηθεύεται ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν τροχιοδρομικῶν ἀμαξῶν. Τσιουτοτρόπως αἱ δαπάναι τῆς ἐπιχειρήσεως εἶνε φυσικῶ τῷ λόγῳ οικονομικώτεραι.

ΖΩΝΤΑΝΑΙ ΛΥΧΝΙΑΙ

Ἡ πυγολαμπῆς τῶν ἡμετέρων κλιμάτων, τὸ γνωστὸν ζωῦφιον τὸ φωτίζον μὴ τὴν ὀπάλαιοιθῆ του λάμπιν τὸν πρασινοσκότερον τάπητα τῶν λειμώνων κατὰ τὰς θερινὰς νύκτας ἀμυδρὰν μόνον μαετ παρέχει ἰδέαν τῆς θαυμαστῆς ὁμοιογενείας τῶν φωτοβόλων ἐντόμων, ἅτινα ἐν ταῖς περὶ τοὺς τροπικαίους χώρας πέμνουσι τὸν αἰθέρα διὰ μακρῶν πυρίνων ὀλικῶν ἢ μακρῶν φωτίζουσι τὰ βῆθη ἀπεράντων καὶ ἀβάτων ὁσῶν.

Εἶδος ἀξιοσημείωτον τῆς ὁμοιογενείας ταύτης εἶναι ὁ πυροφόρος τῶν Ἀντιλλῶν.

Ὅσον μεγάλης λαμπρόδος ἡ λάμπις ὑπερβίνει τὸ μικρὸν φῶς ταπει-

νοῦ λυγναρίου, τόσον ὁ λαμπρὸς πυροφόρος ὑπερέχει τῆς μικρᾶς λαμπυριδος. Ἄν τις κρατῶν διὰ τῶν ἄκρων τῶν ὀκτύλων πυροφόρον περιφέρει αὐτὸν ἀπὸ στίχου εἰς στίχον βιβλίου θά δυνήθῃ ν' ἀναγνώσῃ ἐν τῷ σκοτει. Ὅλιγοι πυροφόροι ἐντὸς κλωθῶν ἀρκεῦσι διὰ νὰ φωτίσωσιν αἰθυσαν ὀλόκληρον. Ἄν ἡ λάμπις ὀλιγοστεύσῃ δύναται τις πάλιν νὰ τὴν ζωογονήσῃ ταράττων ὀλίγον τὰ ζωῦφια ἢ θέτων αὐτὰ εἰς τὸ ὕδωρ. Δὲν λάμπει δὲ ὅλον τὸ σῶμά των. Τὸ φῶς, ὅπερ διαχέουσι, προέρχεται ἐκ τριῶν μικρῶν φανῶν, ὧν αἱ δύο εἶναι ἐπὶ τῆς ῥαχέως τοῦ ζωῦφιου καὶ εἰς ἐπὶ τοῦ στήθους. Φαίνεται δὲ ὅτι ὅταν θέλῃ ὁ πυροφόρος δύναται νὰ κλείσῃ τοὺς φανούς του, ἀπαράλλακτα ὅπως κλείμεν διὰ τῶν βλεφάρων τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὁ Ἴνδὸς ὀδοπορῶν νύκτωρ ἐντὸς τῶν ὠραίων καὶ μεγάλων τῆς Μεξικῆς ὁσῶν, μεστῶν παντοίων ἰσθῶλων ἐρπετῶν, συλλαμβάνει ἀπὸ τινος δένδρου δύο πυροφόρους· θέτει δ' αὐτούς τὸν ἓνα ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς καὶ τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἄλλου, οὕτω δὲ φωτίζόμενος ὀλιγώτερον φροεῖται μῆπως πατήσῃ ἐπὶ ὄφει. Τὴν πρωίαν ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ ὁσῶς ἐναποθεῖται πάλιν τοὺς δύο μικροὺς ζωντανούς φανούς του ἐπὶ φύλλον δένδρου καὶ ἐξακολουθεῖ τὸν ὁρμὸν του. Μεξικανικῆ τῆς παροιμία λέγει: «Ἐπαρε τὴν λαμπυρία, ἀλλὰ θέε τὴν πάλιν ἐκεῖ, ὅθεν τὴν ἐπήρε.» Παροιμία ἀξιόλογος, ἣτις διδάσκει ὅτι πρέπει ὁ ἄνθρωπος καὶ προνοητικὸς νὰ ἦναι καὶ εὐγνώμων.

Πολλοὶ πυροφόροι πωλοῦνται ἐν τῷ Μεξικῶ ὡς κοσμήματα. Διότι τὰ ζωῦφια ταῦτα ὁμοιάζουσι πρὸς λίθους πολυτίμους, αἱ δὲ ἐπιχώριοι γυναῖκες στολίζονται δι' αὐτῶν ὡς ἂν ἦσαν ρουβίνα, σμαράγδοι ἢ ἀδάμαντες. Φοροῦσι δὲ αὐτοὺς κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: Ἐγγλίοισι τοὺς πυροφόρους ἐντὸς μικρῶν σάκκων ἐκ λευκοτάτου διαφανοῦς ὑφάσματος, προσαρτῶσι δὲ τὰ σάκκιάα ταῦτα εἰς τοὺς κόμβους τῶν ταινιῶν ἢ εἰς ἀνθεδέσμας ἐκ τεχνητῶν ἀνθῶν. Οὕτως ἐστολισμένη ἡ γυνὴ διὰ τῶν ζώντων ἐκείνων πετραδιῶν ὁμοιάζει πρὸς θεάν, ἣν περιβάλλει αἰγλή ἀπαστράπτουσα εἰς πολλῶν ποδῶν ἀπόστασιν.

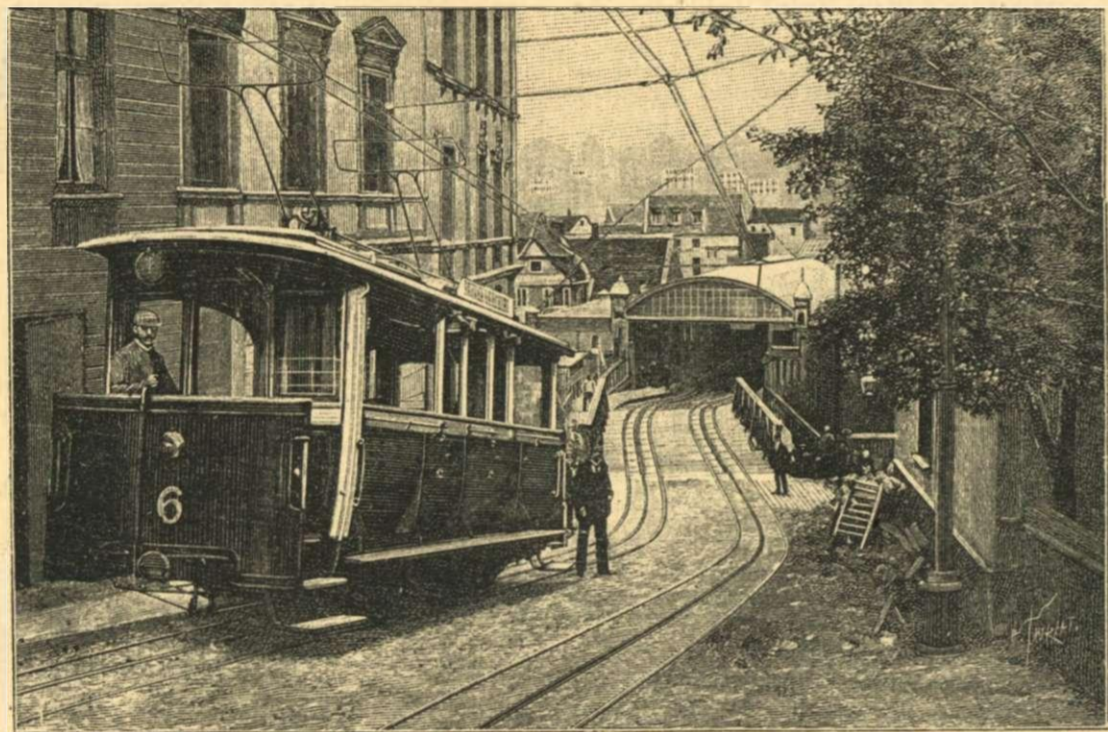
Οἱ πυροφόροι ἀναφαίνονται περὶ τὰ τέλη ἀπριλίου μετὰ τὰς πρώτας βροχάς, εἶναι δὲ ἄφθονοι πρὸ πάντων εἰς τὰ ὁσῶδη μέρη καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς ἐνθα φύονται κάλαμοι· ἐξέρχονται τὸ δειληνόν, πετῶσιν ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ὥρας (καὶ τότε μάλιστα λάμπουσι), κρύπτονται ἔπειτα εἰς κωλώματα δένδρων ἢ ὑπὸ τὴν πόναν τῶν λειμώνων· τρέφονται διὰ φύλλων καὶ ἐξαφανίζονται περὶ τὰ τέλη τοῦ ἰουλίου μηνὸς ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ αὐγούστου. Δύναται τις καταβάλλων πολλὴν ἐπιμέλειαν νὰ διατηρήσῃ πυροφόρους ἐντὸς κλωθῶ καὶ μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου ἢ ὀκτωβρίου.

Ἄν καὶ τὰ ζῦφα ταῦτα εἶναι ἀβλαβῆ διὰ τὸν ἄνθρωπον, διὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν γένος εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀσπλαγχνὰ καὶ ὁμοιάζουσι κατὰ τοῦτο πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Οἱ ἐν τῷ αὐτῷ κλωθῶ κεκλεισμένοι πυροφόροι δύναται νὰ κατακομματισθῶσιν. Ὡς ὅπλα μεταχειρίζονται τοὺς πόδας, δι' ὧν προσπαθοῦσι ν' ἀποκόψωσι τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀντιπάλου των.

Ἐν τῇ Ἰνδία καὶ τῇ ἀσιατικῇ Πελονησίᾳ ἄβηρον γεννῶνται τὰ λάμποντα ἔντομα καὶ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον περνωτά. Κατὰ τινος τοῦ ἔτους ὥρας σμήνη τοιοῦτων ζωῦφιων διασχίζουσι τὸν αἰθέρα, ὥστε νομίζεις ὅτι ἐπλησίασαν αἴφνης πρὸς τὴν γῆν νεφέλωμά τι ἐξ οὐρανοῦ.

Πλὴν τῶν ἐντόμων μνημονευτέα καὶ τὰ φασφρίζοντα ζωῦφια τὰ πλημυροῦντα τὴν θάλασσαν καὶ δι' ὧν λάμπουσι τὰ κύματα.

Πῶς τὰ μικρὰ ταῦτα ὄντα παράγουσι τὸ φῶς των, εἶναι μυστήριον, ὅπερ ἡ ἐπιστῆμη δὲν κωτάρθωσεν εἰσεῖτι νὰ διαλευκάνῃ.

ΓΙΓΑΝΤΩΔΕΙΣ ΠΟΛΥΠΟΔΕΣ

ΑΝ ὑπάρχωσι ζῶα παρασχόντα ἀφορμὴν εἰς γένεσιν τῶν μᾶλλον παραδοξολόγων μυθπλαστῶν καὶ τῶν πλέον φαντασιοπλήκτων ἀφηγήσεων, εἶνε ἀναντιρρήτως αἱ πολυπόδες· τὰ μαλάκια ταῦτα, ὧν ἀπείρους ποικιλίας καὶ μεγεθῆ φιλοξενεῖ ἡ θάλασσα, προσέλικυσαν ἀνέκαθεν τὴν ζωηρὰν περιέργειαν τῶν φυσιοδιδῶν ὡς ἐκ τῆς παραδόξου αὐτῶν κατασκευῆς καὶ τῆς νευρικῆς δυνάμεως, δι' ἣς εἶνε πεπρωκισμένα, οὐχὶ δὲ σπανίως, ζῶα τῆς ὁμοιοταξίας ταύτης, ὑπερακοντίσαντα τὰς συνήθεις διαστάσεις, ἀλλὰ καὶ μεγαλοποιηθέντα ὑπὸ εὐφραντάστων θαλασσοπόρων, ἐγέννησαν τὰς περὶ θαλασσίων τεράτων καὶ τῶν καλυμμένων kraken γνωστάς ἐκείνας διαδόσεις τοῦ μεσαιῶνος, εἰς αὐτὰς ὀλιγοὶ σοφῶς ἔδωκαν πίστιν, καθόσον ἐν καλῇ τῇ πίστει καὶ ἀνθρώποι μὴ ἔχοντες λόγον νὰ ψευθῶσι τὰ περιέγραψαν ὡς ὄψθην αὐτόπται. Περί τοῦ κρακεν ἰδίως ἐλέγτο ὅτι ἐπλανᾶτο ἀνά τὰς ἀρατικὰς θάλασσας, πολλάκις θεσθὲν παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Νορβηγίας, καὶ ἐμβυλὸν τρόμον καὶ φρικτὴν εἰς τοὺς θαλασσοπόρους μετὸ ἐν σχήματι νηϊδος μέγεθός του.

Νεώτεροι φυσιοδίφαι ἀρνούονται τὴν ὑπαρξιν τοιοῦτων τεράτων. Τὸ κρακεν κατ' αὐτοὺς εἶνε μῦθος ἔχων βεβήσις ὡς ὅλοι οἱ μῦθοι σπέρμα τι ἀληθείας, ἀλλὰ τοσοῦτῳ μεγαλοποιήσας τὰ πράγματα ὥστε κατ' οὐδὲν συμφωνοῦσι σήμερον πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐξακριβωθέντα· οὐ πρό πολλῶν ὁμῶς ἐτῶν ἀπὸ τοῦς μύθους καὶ τὰς ἀνακριβεῖας περυσιασθῆ ἡ ἀλήθεια καὶ ἔκτοτε, χάρις εἰς πολλὰς καὶ σπουδαίας παρατηρήσεις καὶ γεγονότα ἀναμφισβήτητα, ἡ ὑπαρξίς γιγαντωδῶν πολυπόδων ἐτίθη ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας.

Οἱ πλείστοι τῶν ἐξερευνητῶν τῆς ὕδρογειοῦ ἐκ συμφάνου ἀποφαίνονται ὅτι οἱ τοιοῦτοι γίγαντες τῆς φυλῆς τῶν Μαλακίων δὲν εἶνε ποσῶς συνήθεις εἰς τὰ ἀνοικτὰ πελάγη καὶ τοὺς ὠκεανούς· ὁ Περὼν λ. γ. ἀρηγεῖται ὅτι συνήτησε πολυπόδα ὀκτῶ ποδῶν μῆκος εἰς τὰς Αὐστραλικὰς θάλασσας· τοιαῦτα δὲ διαστάσεις ὑπερβάλλουσι κατὰ πολὺ τὸ συνήθει μέγεθος τῶν ζῶων τούτων. Οἱ διάσημοι θαλασσοπόροι Quoy καὶ Gaimard ἀναγράφουσι τὴν συνάντησιν τεραστίου πολυπόδου ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ. Τὸ μαλάκιον ἦτο νεκρὸν καὶ ἀνελευσθὲν ἐξῆγιζεν ὑπὲρ τὰ 200 πούντια (ἀγγλικὴ λίτρα). Παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Δανίας, γιγαντωδῆς τευθῆς ἐξεβράσθη εἰς τὴν Ξηρὰν, μετρῶν 21 ποδῶν μῆκος κατὰ τὸν κορμὸν μόνον, διότι ἡμοῦ μετὸς πλοκάμους εἶχε μῆκος 80 περίπου ποδῶν.

Τῷ 1861 τὸ γαλλικὸν ἀτμόπλοιον «Ἀλέκτωρ» πλέον μεταξὺ Τενερρίφης καὶ Μαδέϊρας, ἀπῆντησε κολοσσαίαν τευθίδα (καλαμᾶρι). Ὁ κερμὸς μόνον τοῦ ζώου ὑπελεγίσθη· ὅτι ἦτο 80 ποδῶν μῆκος εἶχε δὲ χρῶμα ἐρυθρὸν πλινθόχρουν. Φανεθὲν διὰ κάμακος τὸ ζῶον προσέειθη ἀσφαλῶς ἐκ τοῦ ὀπισθίου μέρους καὶ ἀνελευσθῆ διὰ σχεϊνίου διαβιβασθέντος περὶ τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ. Ἡ μοῖρα αὐτῆ τοῦ μαλακίου κατὰ τὸ λέγειν τοῦ αὐτόπτου μάρτυρος γάλλου προξένου ἐν Τενερρίφῃ ἐξῆγιζε περίπου

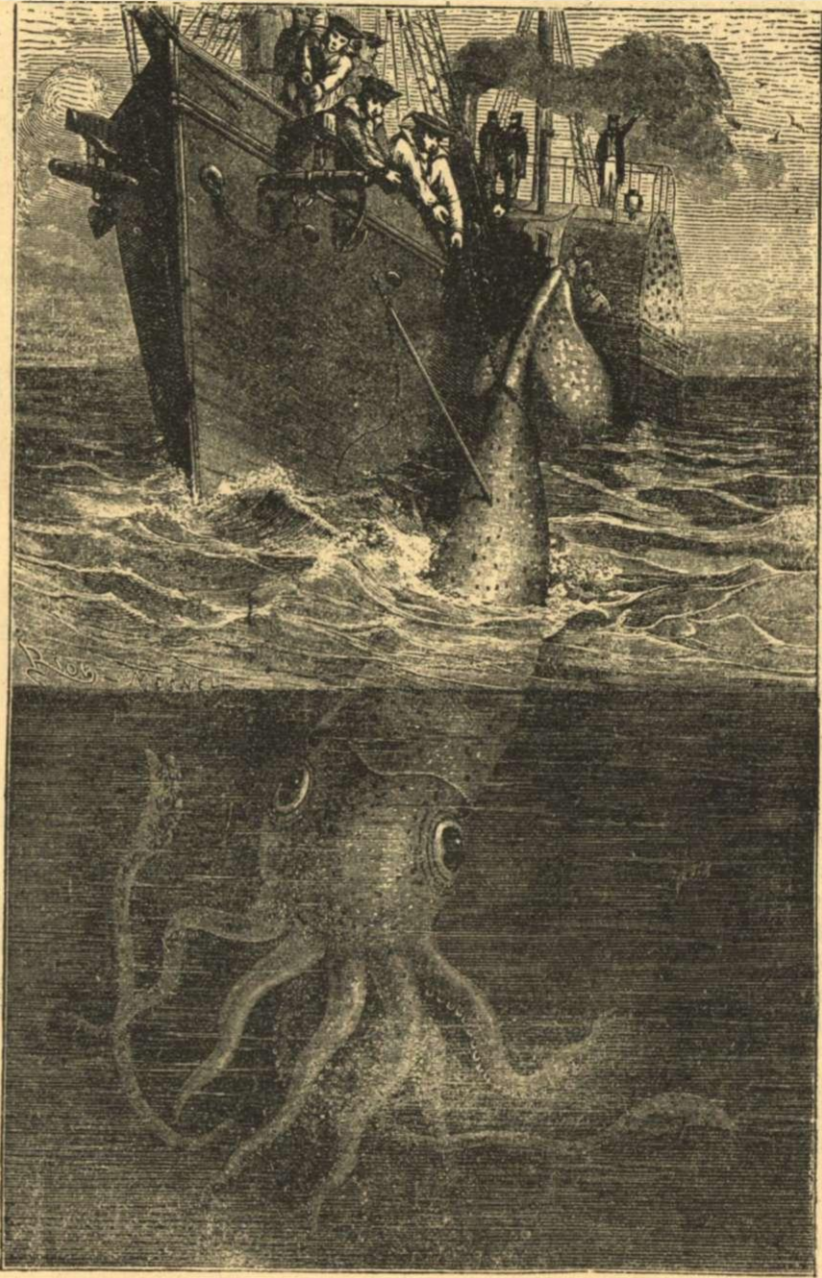
40 πούντια. Τῆς ἀνελευσῆς ταύτης τὴν ἐπὶ τόπου ληρθεῖσαν εἰκόνα ἀναπαριστῶμεν ἐνταῦθα.

Κατὰ ταῦτα γενικὴ καὶ βεβαία ἐπικρατεῖ σήμερον γνώμη ὅτι αἱ περὶ θαλασσίων τεράτων ἀρχαῖαι παραδόσεις εἶνε μᾶλλον ἐλαφρῆ ὑπερβολαί, ἢ ἀληθεῖς μῦθοι, καθόσον αἱ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους πολυάριθμοι παρατηρήσεις οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ περὶ τῆς ὑπάρξεως γιγανταίων πολυπόδων ἐπιτρέπουσιν ἀμφιβολίαν.

Ἐκ τοῦ The World of Wonders.

ΚΟΜΑΙ ΑΙΦΝΙΔΙΩΣ ΛΕΥΚΑΝΘΕΙΣΑΙ

ΑΣΠΡΙΣΑΝ τὰ μαλλιά του ἀπὸ τὰ βάσανα, συνηθίζομεν νὰ λέγωμεν πολλάκις περὶ ἀτόμου πολλὰς ὑποστάτους ἐν τῷ βίῳ θλίψεως καὶ δοκιμασίας καὶ λευκανθέντος πρόωρος τὴν κόμη. Καὶ εἶναι ὄντως ἀληθεῖς, συμφωνεῖ δὲ πληρῆστατα εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἐπιστῆμη, ὅτι αἱ συνεχεῖς πικίριαι καὶ οἱ ἠθικαὶ ἐν γένει περισπασμοὶ μεγάλης ἀσκούσιν ἐπήρειαν ἐπὶ τῆς κόμης συντελοῦντα εἰς τὴν πρόωρον λεύκανσιν αὐτῆς. Πλὴν τούτου δὲ ὑπάρχουσι καὶ ἐξαιρετικαὶ τινες περιπτώσεις, καθ' ἃς σφοδρατῆ ψυχικὴ ἰδύνη δύναται ἐν μιᾷ στιγμή νὰ μεταβάλλῃ τὸ χρῶμα καὶ τῆς μελαντέρας κόμης. Ἡ ἱστορία ἀναφέρει πλείστας τοιαύτας αἰφνιδίως λευκάνσεις. Ἡ κόμη Λευδοῦικου τῆς Βαυαρίας, ἀποθανόντος τῷ 1294, ἐγένετο πάραυτα σχεδὸν λευκὴ ὡς χιών, ἅμα ἐπληροφόρησαν αὐτὸν περὶ τῆς ἀθωότητος τῆς σύζυγου του, ἣν εἶχε διατάξῃ νὰ θανατώσωσιν ἐπὶ ὑποψίᾳ ἀπιστίας. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸν ἑλληνοστὴν Βαμβιλίερ συνεπία τρομεροῦ ἐνυπνίου. Ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὸν Γάλλον κωμικὸν Μπλιζάρ, ὅστις πεσὼν ἐν τῷ Ροδανῷ διέτρεξεν ἐπὶ τινὰ ὄραν τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον κρατούμενος ἀπὸ σιδηροῦ κρίκου ἐν τῷ βάθρῳ γεφύρας τινός. Ὁμοία ἀλλοίωσις ἐπῆλθεν εἰς τὸν Κάρολον Α' κατὰ τινὰ ἐρημον νύκτα, καθ' ἣν ἀπεπειρήθη νὰ δραπετεύσῃ ἐκ τοῦ φρουρίου Κάρισιμπρου. Ἡ Μαρία Ἀντοανέττα, ἡ ἀτυχῆς βασίλισσα Λευδοῦικου τοῦ 18' εὔρε τὴν κόμην αὐτῆς αἰφνιδίως ὑπὸ τῆς θλίψεως ἀλλοιωθεῖσαν καὶ ἔδωσεν εἰς πιστόν τινα φίλον τὴν εἰκόνα τῆς, κατῶθεν τῆς ὀποιᾶς ἔγραψεν: «Λευκανθεῖσα ὑπὸ θλίψεως». Ἡ γενειὰς καὶ ἡ κόμη τοῦ δου-

κὸς τῆς Βρουνοβίχης ἐλευκάνθησαν ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὠρῶν ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ θανασίμως ἐπλήγη κατὰ τινὰ μάχην.

Καὶ πάμπολλα ἄλλα ὑπάρχουσι παραδείγματα διατρανωτὰ τὸ περιεργον τοῦτο γεγονός.

Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ

Ἡ ἐλενηοδύνη εἶνε ἀδελφὴ τῆς προσευχῆς. ΒΙΚΤΟΡ ΟΥΓΚΟ Ὁ μυλωθρὸς φαντάζεται ὅτι ὁ σίτος φύεται μόνον διὰ νὰ στρέφῃ τὸν μύλον του. ΓΚΑΙΤΕ Ἡ ἀνία καὶ ἡ πλῆξις εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν θύραν τῆς ὀκνηρίας. LA BRUYÈRE

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

Εν τῷ Ἰνστιτούτῳ τῆς φυσικῆς τῆς Γένης οἱ καθηγηταὶ Winckelman καὶ Straubel ἐρεῖρον τελεοποιήσαν τῆς γνωστῆς μεθόδου τοῦ Ραϊντγεν...

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως τοῦ ἰταλοῦ ἰατροῦ Dutto ἀναγράφουσιν ἐσχάτως τὰ ἰταλικά ἀρχεῖα τῆς βιολογίας, περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς μουσικῆς ἐπὶ τῆς ζωτικῆς θερμογονίας...

Πολλὸν πάσχον ἀπὸ τινος προσηνείας ἐν τῇ ἰατρικῇ νέᾳ θεραπευτικῇ μεθόδῳ ἢ καλομένην ὀργανοθεραπείαν, τῆς ὁποίας πρώτη ἐφαρμογὴ εἶνε αἱ γνωσταὶ ἐνέσεις τοῦ Brown-Sequard...

Ὡς γνωστὸν ἡ γραφικὴ ἀναπαράστασις τῶν χρωμάτων λαμβάνει ὀσμῆρας μεγίστην ἀνάπτυξιν. Ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πληθύνονται τὰ μετὰ πολυχρόμων εἰκόνων συγγράμματα καὶ ἐδημιουργήθη ἤδη νέα βιομηχανία...

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως τοῦ μετεωρολογικῶν φαινομένων τοῦ παρελθόντος χειμῶνος ἀναφέρει ἐν τινὶ ἐφημερίδι τῆς Βασιλικῆς εἰς ἐκ τῶν διὰ σιδηροδρόμου τότε ταξιδεύοντων. Εἶχε προηγουμένως χιονίσει πολύ, εἶτα δὲ ἠγέρθη ἄνεμος...

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς σύγκριτικῆς χημειολογίας, Διεθνὲς συνέδριον γεωλογίας, μεταλλουργίας καὶ μεταλλευτικῆς μέλλει νὰ συγκροτηθῇ ἐν Βουδαπέστῃ τῆν 25 καὶ 26 προσεχῶς Σεπτεμβρίου (ν. ἡ.).

Ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ τῆς φυσικῆς τῆς Γένης οἱ καθηγηταὶ Winckelman καὶ Straubel ἐρεῖρον τελεοποιήσαν τῆς γνωστῆς μεθόδου τοῦ Ραϊντγεν...

νον Πολιτικῶν ἐξέδωκεν ἐσχάτως διευρύνειν χάρτην τῶν περὶ τὸν βορρῆον πόλον χωρῶν μέχρι πλάτους 62° 30'.

Ὁδὲ ἀρνεῖται τὴν χρησιμότητα καλοῦ τινὸς περιδοκίμου πραγματευμένου περὶ ἰθυστροφίας καὶ πλεθροῦ ὀμολογούμενης ἐπιστηθῆν ἀνάγκην...

Ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς τῶν ἐξοχῶν συνιστᾷ μεθόδον, παρασκευῆς τῶν σακχαροπικτῶν ὀπωρῶν, κατ' ἣν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ σημαντικὴ εἰκοσιμῆ...

Ἡ βιομηχανία τοῦ συμπιεσμένου χάρτου μᾶς ἐπιφυλάσσει ἴσως καὶ ἄλλας ἐπινοήσεις, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῆς τελευταίας. Ἐκ χάρτου κατασκευάσθησαν ἐσχάτως τηλεγραφικὸι στύλοι...

Ἐδοκιμάσθη ἐν Βιέννῃ καὶ Λονδίῳ νέον σύστημα ὀδοστρώσεως βασιζόμενον ἐπὶ τῆς χρήσεως κοκκίτου φελοῦ μεμιγμένου μετ' ἀσφάλτου...

Νέος τρόπος προωθήσεως τῶν πλοίων λέγεται ὅτι ἐπινοήθη ὑπὸ τινος Λιυδεν. Πρόκειται περὶ εἰδους μεταλλίνων πτερυγῶν...

Ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Βασιλικῆς εἰς ἐκ τῶν διὰ σιδηροδρόμου τότε ταξιδεύοντων. Εἶχε προηγουμένως χιονίσει πολύ, εἶτα δὲ ἠγέρθη ἄνεμος...

Κατὰ τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἐπιθεώρησιν τῆς Νέας Ὑόρκης ὁ Ἐδισὼν εὔρεν ὀρυκτῶν τινα κρυστάλλων ἔχοντα τὴν ιδιότητα νὰ μετατρέπῃ εἰς φῶς τὰς ἀπύνας τοῦ Ραϊντγεν...

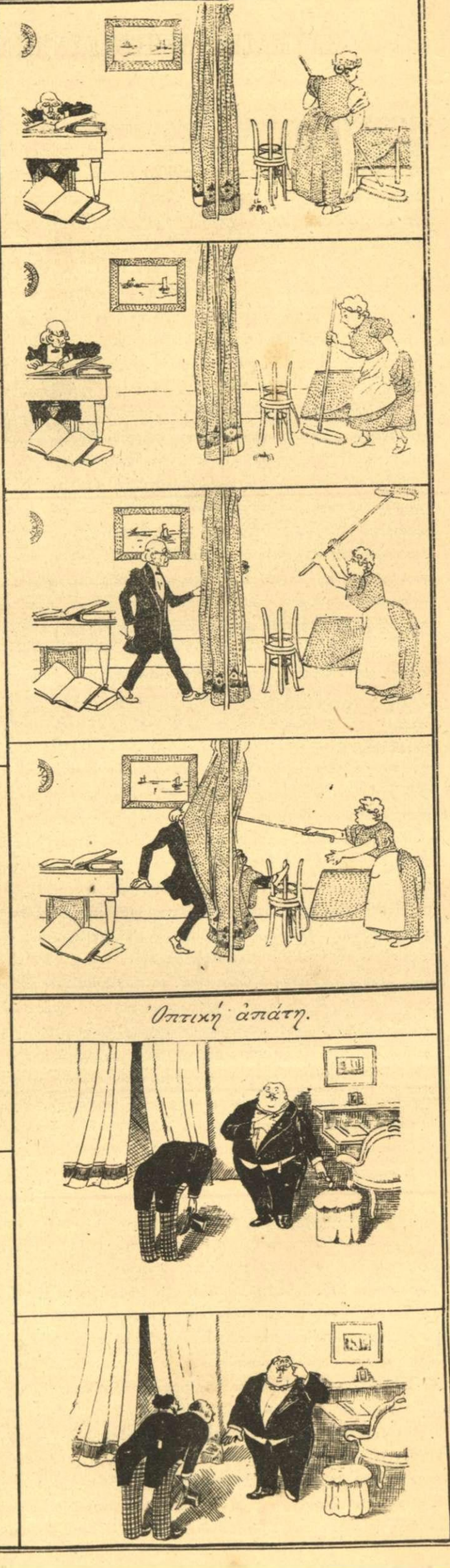
Ἡλεκτρολόγος τις τῆς Βοστώνης ὁ κ. William Jaques ἀνεκάλυψε ὅτι ἐὰν τὸ ξυγγόνον, καθαρὸν ἢ ἠραιωμένον ὕψος ἐν τῷ ἀέρι, προσελθῇ ὡς κατὰ μετ' ἀνθρακοφόρων ὑλῶν...

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Η "ΠΡΟΟΔΟΣ,"

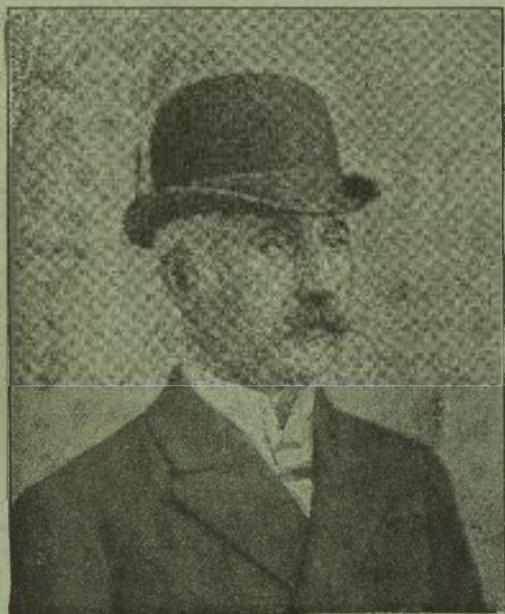
Τὸ μοναδικὸν τοῦτο ἐν Σύριῳ ἐργοστάσιον τοῦ δραστηρίου καὶ ρέκτου κ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑ

ἔχει τὰ εἴδη: Στεφανῶς γύμων ὦν τὸ ζεύγος τιμᾶται ἀπὸ δραχ. 2-100. Βαπτιστικὰ ὀλοκένητα μετὰ τῆς ἀπὸ δραχ. 6-100 ἐκαστὴ ἐνδυμασία...

Ὀπτικὴ ἀπάτη.

Ἀξιότιμοι κύριοι !!

ΤΟ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

236 - ΧΑΥΤΕΙΑ - 236

Τὸ πρῶτον ἰδρυθὲν ἐν Ἑλλάδι ἀπομένει πάντοτε τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὡς πρὸς τὴν

ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ, ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΑ, ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΑ

Τῶν πέλων του βραβευθέντων εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τῶν Παρισίων καὶ Ὀλυμπιακῆν.

ΚΑΠΕΛΛΑ χωρὶς **ΚΟΛΛΑΝ**

Ἀποξημιοῦται μετὰ τὸ διπλάσιον τῆς τιμῆς ὁ πελάτης τοῦ ὁποίου ἀποδειχθῆ ὅτι εἶχε κόλλαν.

ΡΕΜΠΟΥΠΛΙΚΑΙΣ ΜΑΛΑΚΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

— ΠΑΝΤΟΣ ΣΧΗΜΑΤΟΣ —

● Παραδίδονται 10 ὥρας μετὰ τὴν παραγγελίαν ●

236 - ΧΑΥΤΕΙΑ - 236

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ, ΠΙΛΩΝ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΔΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ

5^{ον} ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ 5^{ον}

Ἐκδίδεται εἰς 6,000 ἀντιτύπων.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἑλλάδος Δραχ. 6.
Ἐξωτερικοῦ Φρ. χρ. 7.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον πρὸς τὸν διευθυντὴν καὶ ἐκδόστην τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ

Εἰς Ἀθήνας

Εἰς τοὺς αἰτοῦντας πέμπεται ἐν φυλλάδιον δωρεὰν ὡς δείγμα.

ΕΠΙ Τῆς ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΕΙΚΟΣΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΥΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Δι' ἐκάστης εἰκόνης ἀπεικονίζεται καὶ ἐν μνημείον διὰ τῶν εἰκοσι (20) συνεπῶς εἰκόνων τοῦ ὅλου λευκώματος ἀπεικονίζονται εἰκοσὶ ἀρχαῖα καὶ σύγχρονα Ἑλληνικὰ μνημεῖα.

Αἱ ἀνωτέρω εἰκοσι πολύχρωμοι εἰκόνες ἐπὶ καλλιστῆς ποιότητος χάρτου καλλιτεχνικῶς τυπωθεῖσαι περιέχονται ἐντὸς ἐπιχρῶστου καλύμματος, ἀποτελοῦσι δ' οὕτω κομψὸν καὶ πολυτελὲς ἐν θύμῃ ματῶν Ἀθηναίων.

Τὸ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἐκτάκτως ὥραϊον καὶ καλλιτεχνικὸν τοῦτο λευκῶμα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς λαμπρότατον δῶρον καὶ ὡς καταλληλότατον κόσμημα οἰασθήποτε αἰθούσης.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ

Χρυσοδέτου καλλιτεχνικοῦ Λευκώματος :

Φράγκα χρυδᾶ πέντε (5) διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Δραχμᾶς » (5) » » Ἐσωτερικόν.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον :

ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ

Εἰς Ἀθήνας.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΝ

ΠΤΟΙ

Ὀδὴγὸς τῶν νεωτέρων θεραπευτικῶν μεθόδων καὶ τῶν ἐν τῇ φαρμακευτικῇ προόδων καὶ νεωτερισμῶν.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΑΔΕΞ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΕΠΙ Τῆ ΒΑΣΕΙ

Ὀλοκλήρου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἱατρικοῦ τύπου καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν διασημοτέρων ἱατρῶν.

Συνδρομὴ ἐτησίαι : Ἐσωτερικῶς δρ. 12
Ἐξωτερικῶς φρ. χρ. 12

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον :

ΑΔΕΞ. ΜΠΑΡΑΝ

Εἰς Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

τοῦ ἐκδοθέντος 14ου φυλλάδιου τοῦ «ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ»

Ἱατρικὴ θεραπευτικὴ. — Θερ. τῶν μiasματικῶν ἐνδοκαρδιτίδων. — Τὸ κυανοῦν τοῦ μεθυλαίνου κατὰ τῆς δυσπεψίας. — Τὸ ἰτεύλικόν μεθύλιον ἐν τῷ ρευματισμῷ. — Θερ. γολολιθιάσεως δι' ἰωδιούχου καλίου. — Οἱ ἐκ τῆς δι' ἀρσενικοῦ θεο. κίνδυνοι. — Τὸ θερμὸν ὕδωρ εἰς κλύσματα. — Καὶ πρὸς τὰς νεφρίτιδας ἢ ὄργανοθεραπεία.

Παιδιατρικὴ. — Θερ. τοῦ κοκκύτου δι' ἰχθυόλης. — Θερ. τῆς βουβωνοκλήτης παρὰ παισὶ. — Αἱ διάρροιαι τῶν παιδῶν καὶ ἡ θερ. αὐτῶν. — Ἡ ἀντιπυρίνη ἐν τῇ ἰλαρᾷ. — Θερ. τῶν κολικῶν παρὰ θηλάζουσι νηπίοις.

Χειρουργικὴ Θεραπευτικὴ. — Χειρουργ. θερ. τῶν συριγγίων. — Ἡ ἰχθυόλη ἐν τῇ θερ. τῆς δζαίνης καὶ τῆς ξηρᾶς φαρυγγίτιδος. — Εὐχερῆς τρόπος τοῦ ἀνοίγειν ἀποστήματα περιαμυδαλικά. — Θεο. τῆς βλεννορροίας τῆς ἕδρας. — Θερ. τοῦ μαλακοῦ ἔλκους διὰ σωζοῖωδότης. — Αἰμοστατικαὶ ιδιότητες τῆς πηκτωματίνης. — Τὸ σωσίκερας κατὰ τῆς βλεννορροίας.

Γυναικολογία. — Ἡ φορμαλίνη κατὰ τῆς γυναικείας βλεννορροίας. — Περὶ μαיעυτικῆς ἀναισθησίας.

Δερματολογία. — Τὸ γλωρισόγον ἀσβέστιον κατὰ τῆς κνησμονῆς. — Θερ. τοῦ ἔοπητος. — Χρῆσις τῆς ρεσορκίνης ἐν τῇ δερματολογίᾳ.

Μικρὰ θεραπευτικὰ συμβουλαί. — **Συνταγαί.** — **Ποικίλα.** **Φαρμακευτικὸν μέρος.** — **Φαρμακοτεχνικὴ.** — **Φαρμακευτικοὶ νεωτερισμοί.** — **Φαρμακευτικὴ χημεία.** — **Φαρμακευτικὰ διάφορα.**

Εἰς τοὺς αἰτοῦντας πέμπεται ἐν φυλλάδιον δωρεὰν ὡς δείγμα.